

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја се извињавам, дошло је до неког неспоразума између нас адвоката у погледу замене, а ја сам се задржао, јер је у међувремену у СУП-у сам био, па им је нестало струје, па није могао да се заврши запис, мислио сам да ћу раније да стигнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, мораћемо колегу Перковића да опоменемо, колега и Ви да му пренесете да убудуће заиста обезбеди замену, јер рекли смо и прошли пут, није ово први пут.

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, да су сви оптужени приведени из просторија Окружног затвора, да су присутни бранилац, адвокат Шалић Миломир, који се јавља и за адвоката Сташевић Слободана, те адвокат Мирослав Ђорђевић, који се јавља и за адвоката Перковић Мирослава и Драгана Ђокића, те да су присутни и пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес НАСТАВИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок СВЕТОЗАР АНДРИЋ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Светозар Андрић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Петко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: 1954.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Општина Калесија, село Зелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Зелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелине?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Зелина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Босна и Херцеговина, је ли тако?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Офицер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Пеђе Милосављевића бр.62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у сродству или евентуално у завади са неким од оптужених, а то су Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Светозар Андрић, од оца Петка, рођен 1954. године, рођен у селу Зелина, општина Калесија, Босна и Херцеговина, по занимању офицер, у пензији, са станом у Београду, ул. Пеђе Милосављевића бр.62, несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок пред судом дужни истину да говорите. За давање лажног исказа кривично се одговара. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједина питања изложили кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на та поједина питања. Ја ћу Вас сада замолити да положите заклетву, читањем текста који се налази испред Вас. Изволите.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Након што је упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, сведок је положио заклетву пред судом и наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду води се поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против поменутих особа. Ради се, значи, о догађајима на територији општине Зворник у периоду средина, односно почетак маја до половине јула 1992. године. Из

досадашњег тока поступка произилази да сте Ви у одређеном временском периоду били у неком ширем рејону подручја Зворника и да сте обављали неке војне дужности, па бих Вас ја сада молила да прво Ви сами испричате уопште да ли сте долазили у Зворник, да ли сте имали неке, евентуално војне, неке надлежности везано за војну организацију у општини Зворник. Изволите.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Прво бих замолио да седнем, пошто сам имао инфаркт раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, седите. Значи, од момента када Ви ту долазите и укратко, евентуално, шта сте до тада радили и како долази до тога да Ви и имате ту испред себе један мали списак са неколико имена поред којих се налази слово као псеудоним. То су сведоци који су сведочили под псеудонимом. Уколико за неке од њих Вас ми будемо питали, или ако имате потребу да помињете њихова имена, молим Вас да кажете уместо имена тај псеудоним. Изволите.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Госпођо судија, ја сам почетком маја 1992. године дошао у свој родни крај да бих обишао родитеље. У међувремену 07. маја, 08. извршен је напад на српска села у општини Калесија, село Јегин Луг и једна месна заједница у Калесији. Представници власти, с обзиром да сам био тамо присутан, захтевали су од мене да помогнем у извлачењу српског живља са тог простора, пошто су добили ултиматум да се морају предати «одређена врста наоружања» или ће бити село блокирано. Народ је тражио да изиђе, нису успели и кренуо је пробој тако да сам ја приступио на захтев власти у општини Калесија да стручно помогнем људима, како би их спасио. Само један податак, општина Калесија је бројала негде 42.000 становника, од тога је било 7.500 Муслимана, односно 7.500 Срба, пардон, а остало су били Муслимани. То је мој био долазак и останак у Републици Српској, односно у Босни и Херцеговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле долазите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које функције?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Са дужности команданта војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При којој формацији?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Без формације. Мислите у којој формацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, одакле долазите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Одбрана града Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда града значи. А у ком својству сада тамо остајете тог 08. маја? Да ли се ангажујете опет?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ангажујем се у том периоду, значи, на извлачењу српског живља и остајем тамо до формирања Српске војске 12. маја, односно 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас ту позива, кажете, које власти, цивилне, војне?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Власт цивилна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна власт из Калесије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се поново војно ангажујете, формално?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Формално се ангажујем 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан, 19. мај, шта он представља, да ли можете Ви да нам објасните?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, 19. маја Војска Југословенске народне армије, односно 19. и 20. маја напушта Босну и Херцеговину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била нека одлука званична, чија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, одлука званична, тако да фактички ЈНА 19. до 20. маја одлази. У то време је пуковник Тачић био командант Четврте оклопне бригаде која је фактички била, команда је била у Шеховићима и ја сам 19. на његову молбу остао у Шеховићима да би на неки начин, једноставно заштитио тај народ и покушао да организујем јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је тада био, пуковник Тачић је био командант Четврте оклопне бригаде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мало можете ли географски то Шеховићи, Зворник, Калесија, колико је то све?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То је регија Бинач, то је ту у оквиру регије Бинач на седам општина, Зворник, Шеховићи, Калесија, Милићи, Власеница, Скелани и Братунац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све је то једна регија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Све је то једна регија, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Која је надлежност Четврте оклопне бригаде, шта покрива, целу регију или?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, она је имала своју зону одговорности, Четврта оклопна бригада на простору Бинач, на простору Бинач, зона одговорности на простору Бинач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи цео регион Бинач?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Цео, цео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих ових седам?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Седам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и Зворник се укључује у то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, Четврта оклопна бригада, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сва ЈНА одједанпут 19. и 20. маја напушта или је то неки процес?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Углавном, 19., 20. маја команда, пуковник Тачић и већи део старешина и технике прелази у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Тачић прелази?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, како се Ви организујете, како се Ви ангажујете? Ко вас ангажује? Имате ли неко, добијате ли неко формално решење о постављењу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Фактички га не добијам, једноставно пуковник Тачић, рекао сам Вам замолио ме да останем и да покушам да организујем народ на том простору и 20. ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На целој регији Бинач?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, 20. ујутру са преосталим делом старешина који су из Републике Српске, а било је веома мало, покушавам да од постојећих штабова територијалних јединица направим бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штабова ТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, штабова ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 20. маја почињу ти Ваши покушаји?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Моје активности од 20. маја почињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да формирате бригаду, коју бригаду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Бирчанску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бирчанску? Да ли има ту већ Дрински корпус?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема још?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Дрински корпус је формиран касније, 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1993. године? Добро, у ком саставу би онда била та Бирчанска бригада тог тренутка?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Источно-босанског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Источно-босански корпус? Испричајте нам сада, од 20. маја какве су Ваше активности?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Од 20. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ваша зона одговорности, где је Ваше седиште, где је команда места?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: С обзиром да је по начелима зона одговорности бригаде креће се од 15 до 20 километара, овде, како видите седам општина, зона фактички одговорности је негде око 160 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, много више него што би требало?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Седам, осам пута више, а дубина је негде била око 100 километара, а по правилима 15 до 20 километара. Обилазим општине и покушавам да формирам из оквира тих општина по један батаљон, како би ушао у састав Бирчанске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из сваких од ових седам?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да формирате по један батаљон?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Има у Зворнику један батаљон, лаки артиљеријски дивизион, тенковску чету, у општини Калесија један батаљон, у Шеховићима један батаљон, у Власеници један батаљон, у Милићима један батаљон, у Скеланима и Братунцу један батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је већ био или Ви покушавате да га формирате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Покушавам, на основу заповести коју је још раније пуковник Тачић од 15. издао за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова заповест од 15. маја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте. На основу те заповести покушавам да формирам те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када Ви долазите то у мају, да ли, какво стање затичете на територији општине Зворник? Када Ви први пут тамо одлазите, ко је тамо од ЈНА, ко се после повлачи? Да ли можете мало то да нам појасните?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја, искрено да Вам кажем само, кроз Зворник сам прошао почетком маја и не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је први пут када долазите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да и не сећам се у том периоду када сам више био, мислим, што се тиче маја и јуна месеца. С обзиром да, у кратком временском периоду, од 20. маја до 31. маја, односно од 31. маја до 02. јуна формира се фактички Зворничка бригада, тако да нисам имао ни потребе да долазим у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у току маја, да ли сте долазили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не сећам се да сам долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте покушали тај батаљон, рекосте да се вратимо на то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесам покушао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким предузимате те покушаје, мислим, персонално, са ким сарађујете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Са штабом ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворника?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту командант?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Господин Павловић Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када тог човека упознајете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не сећам се. Не сећам се уопште када сам га упознао. Мислим да сам га касније упознао, можда у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како покушавате са њим, како контактирате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Преко мојих помоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви долазили у Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не сећам се, мислим да у том периоду нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него када, у јуну?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Претпостављам да сам у јуну, ни тада се не сећам, јер, фактички, у јуну нисам имао ни потребе да долазим, пошто је већ формирана Зворничка бригада. Пуковник Благојевић мој колега је примио 02. јуна бригаду, тако да нисам имао потребе да долазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико сте пута видели тог Павловића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У мају и јуну и не знам да ли сам га уопште видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, можда у јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јулу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У јулу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, не знам, једноставно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видим Ви слабо се сећате, хајде Ви чега се сећате о томе нам причајте, да Вас ја не прекидам.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Што се тиче Зворника, уопште немам информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте издавали неке наредбе штабу територијалне одбране Зворник у том периоду док још није дошао Благојевић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, Ви алудирате на ту, на наредбу која је била и на телевизији, према томе, та наредба је издата, али једноставно не сећам се уопште те наредбе, нити је потпис истоветан, тако да кроз ту наредбу се види да јединице зворничке, значи Шести батаљон, лаки артиљеријски дивизион, тенковска чета, из увода се види да они фактички нису под мојом командом, јер штаб ТО није успео да их организује и претпочини Бирчанској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те јединице?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да. Тако да фактички нисам имао никакве надлежности, а поготово мојом наредбом од 31.05. коју сам издао штабу ТО, где их молбено позивам на садејство да би обезбедили комуникацију Зворник-Шеховићи-Власеница, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту наредбу од 31. маја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, имам ту наредбу од 31.05., молбено их позивам, што се може закључити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како позивате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Молбено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молбено?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Значи, не наређујем него молбено да садејствујемо у извођењу борбених дејстава, односно на заштити комуникација Зворник-Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада морам да Вас вратим, ово нисам Вас добро разумела. Кажете, издата је наредба, не сећам се, потпис није Ваш, а онда причате да се из ње види. Па да ли онда постоји или не?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја само сада фактички на основу те наредбе која је читана на телевизији, ја могу да прокоментаришем, мислим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту наредбу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ја сам, било је на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу Вам дати, да ли можете.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја сам само слушао на телевизији господина Фадила Бањановића, тако да.

Констатује се да је сведоку показана наредба од 28. маја 1992. године, те сведок изјављује:

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Из ове наредбе, значи из уводног дела, види се да је наредба написана 28.05.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: И да је ово команда бригаде српске војске «Бирач», а ја формирам Бирчанску бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то различито, Бирач и Бирчанска?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, апсолутно различито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Бирчанска?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Бирчанска бригада је бригада која је формирана у оквиру војске Републике Српске, а команда Бирач српске војске, односно команда бригаде Српска војска Бирач, то је фактички, та бригада није постојала. Из увода ове наредбе – обавештавам вас, значи обавештавам штаб ТО да се до данашњег дана, тј. 28. није учинило ништа на формирању Шестог батаљона Лаког артиљеријског дивизиона ПВО и тенковској чети и да исте јединице нисмо у стању ставити под нашу команду, јер их даље ангажујте по сопственом наређењу. Значи, види се да те јединице нисмо ставили под команду. Ако је тачна ова наредба, али ја се не сећам када је написана, с обзиром да 27. и 28. ја се налазим у општини Калесија, где је извршен напад од стране муслиманске војске на преостала српска села у општини Калесија, Дубница, Зоља, Јајићи и покушавам да извучем тај народ и спречим напредовање муслиманских снага према Зворнику. Значи, нисам био на командном

месту у Шеховићу где сам је могао потписати. Једино се могло потписати негде на положају, ако сам је потписао. Сличан је потпис, али није истоветан, наређујем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сте Ви чин тада имали? Да ли сте били мајор?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте мајор?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли ту пише нешто «за» у потпису?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите? Па ко је могао то Вас да потпише?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ево, тачно пише «за», ево «з», чини ми се «з».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас могао, ко је био овлашћен Вас да потписује као команданта?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, у то време фактички је, била су двојица старешина активних, мислим да је потпуковник Шобот и капетан прве класе Скробић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало да они потписују уместо Вас?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, не, не знам, заменик обично потписује, начелник штаба, али ако командант није ту, мора неко да потпише, ако је нешто хитно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, да ли сте Ви у то време могли такве наредбе да њима, малопре рекосте регија Бирач обухвата седам општина, између осталих и Зворник и да сте Ви за све њих надлежни?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су у Вашој зони одговорности?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је онда то могуће да се тако и поступа или не?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вас не разумем. Да ли Ви оспоравате да сте могли тако нешто да напишете или оспоравате да сте написали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ја не оспоравам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете не постоји. Да ли постоји такав печат, команда?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Војне поште. То је стара команда, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем шта оспоравате, не знам да ли ме схватате, садржину или издаваоца такве наредбе или могућност да уопште у то време Ви такву наредбу издате, малопре сте рекли Бирач?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Оспоравам све – и садржину и потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сада читате, па кажете, оно горе.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја тумачим ово што сте ми дали, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да је то прво тачно, да се из ње види да нисте могли да.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ја тумачим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није тачно, а шта је тачно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја то тумачим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али кажете за тај први став да, испада, ја колико Вас схватам, да из тога Ви прихватате да стварно није била успостављена веза добра са њима?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Апсолутно, без овога ми нисмо фактички, једноставно могли ставити те јединице под своју команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, значи то је тачан тај став?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Тачан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није баш све нетачно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја Вам кажем, ја сумњам у ово, али не значи да није све тачно или да је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да видимо шта је тачно по суштини из те наредбе, шта није.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да ћу извршити формирање наведених јединица из одреда ТО и јасно је дато кроз увод да то није урађено и да нема потребе да коментаришем, нема потребе да коментаришем наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, до сада сте коментарисали.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ево, нема потребе даље да коментаришем, јер она фактички није реализована уопште у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у то време, 28. маја могли да наређујете штабу ТО Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могао сам, али фактички они нису добили од мене наређење, јер га нису реализовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Да ли су га реализовали, то је једно питање. Кажете, нису га могли добити, јер га нису реализовали? Па, нешто може да се реализује, тек када се добије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, фактички нису, значи нису добили од мене наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада мало пре рекосте, јер га нису реализовали, не разумем.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ово што, Ви се сада враћате на ово наређење, значи ово наређење које сте сада читали, оно је факат дошло, кажете дошло, имате наређење, дошло у зворнички штаб ТО, али ја се не сећам да сам га ја потписао, нити се сећам садржине, то Вам цело време говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А могли сте тако нешто да наредите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато онда да нису ништа учинили? Хајте, реците нам, какве сте имали проблеме са Зворником?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нисам уопште имао проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада кажете из овога се види да ништа нису учинили на формирању Шесте бригаде и ПВО и шта ја знам, тенковске чете и тако даље?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То је друго, а друго је проблем, проблем је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали сазнање да они нешто Вас не поштују као?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, они су мене поштовали у том погледу као човека и као старешину, али нису поступили по томе да формирају јединице, јер је штаб ТО, јер је фактички у оквиру штаба ТО биле су све јединице. Значи, мобилисане, добровољачке, значи, фактички штаб ТО Зворник је био тај који је командовао свим јединицама у оквиру Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак имате сазнање? Хајде, испричајте нам која имате сазнања о функционисању војних снага на територији општине Зворник која је у Вашој зони одговорности?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Најбоље је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, то нам испричајте.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Најбоље је рекао господин Ричард Балтнер који је експерт војни, иначе посуђен Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Хашком трибуналу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Посуђен Хашком трибуналу у овом процесу, где је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком процесу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У процесу око Милошевића, односно, пардон око Сребренице и источног дела Републике Српске где каже да су, овако, на основу изјаве америчког експерта војна лица кога су власти САД посудила Ричард Балтнер и на основу прикупљене документације са којом располаже Хашки трибунал произилази да су све војне формације редовно мобилисане и добровољачке биле у оквирима јединица ТО Зворник и почињене команди Ратног штаба Зворник, односно команданту штаба ТО у Зворнику. Одговорно тврдим ја лично као и моја команда, нисмо реализовали командовање јединицама у Зворнику, а то могу посведочити и господа Брано Грујић и Павловић Марко, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Брану Грујића, хајте нам онда реците, да ли њега познајете, сада сте га поменули?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали и колико пута сте се?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: 1992. године, али не сећам се када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у овом периоду или касније или раније?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам да ли сам тада, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, обзиром да кажете, Зворник је био у зони одговорности Ваше те Бирчанске бригаде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не Бирачке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, Бирчанске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали контакт са цивилном влашћу из општине Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, јесам, али не сећам се у ком периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви долазили у Зворник или они код Вас или како?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, да Вам кажем, то је период од десет дана. Много је ту било проблема. Требало је обићи сваку општину. Борбена дејства су се водила у Братунцу, у Власеници, у Калесији, тако да ја фактички и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То крај маја причате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да. Ја и не знам тачно где сам. Знам тачно да сам 27. и 28. био у општини Калесији, а после тога, искрено да Вам кажем, то је дуг период, не сећам се тачно где сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта Вам је познато о формирању Зворничке бригаде? Ко је Благојевић? Како му је име?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Благојевић је, Видоје Благојевић, он је 02. јуна примио бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је формирана бригада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Формирана Зворничка бригада 02. јуна, тако да фактички, моје надлежности аутоматски престају, а никада нису ни постојале, из ове наредбе, па ево, могу Вам само прочитати наредбу од 31. – Команди штаба ТО Зворник – Да би одржали комуникацију Зворник-Шеховићи-Сарајево, неопходно је да са својим снагама посједнете линију Баљковица-Витиница, јер наше снаге држе

линију лијево од Баљковице и трпе ватру са десног бока. Фронт бригаде се протеже лијево од Баљковице до Власенице, што је захтијевало ангажовање свих расположивих снага. Уколико желите садејство у извођењу даљих активности, у циљу обостраног успјеха, упутите Вашег оперативца ради координације даљих борбених дејстава, – у потпису, командант Светозар Андрић – значи, уколико желите садејство, а ако сте им командант, онда их не позивате на садејство, него им наређујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми дате то, да ли можете да ми дате да фотокопирамо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ово је фотокопија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је фотокопија? Па, добро, можемо да копирамо. Да ли можете да ми покажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте овде схватили Вашу улогу. Ви нисте овде оптужени. Ви сте овде сведок и дужни сте да говорите истину, разумете. Значи, све што знате, не смете ништа прећутати.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја фактички што знам и причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, овде ми одмах пада у очи, потпуно исто ово заглавље горе, Команда бригаде СВ «Бинач», дана 31. маја, исто команданту штаба ТО Зворник. И ово сте Ви потписали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ваљда?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ваљда сам потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што ми дајете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: И тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тога се не сећате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти су потписи и овде и овде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Петнаест година је од тога, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписи су исти и на овом и на овом, од 28. маја и од 31. маја.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Рекао сам сличан је, нисам оспорио, значи, сличан је, али нисам сигуран да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је однос Ваш са командом штаба ТО Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Фактички за кратко време нисмо се видели у року од десет дана, значи а поготову до 28., 31., готово да нисмо имали никакав однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 02. јуна, кажете, долази Благојевић и преузима бригаду. Да ли је та Зворничка бригада формирана 02. јуна?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, формирана је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном дану?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, па та припрема за ту Зворничку бригаду почела је када и за Бирчанску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: До 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за десет дана формирала се цела Зворничка бригада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, као што сам ја формирао Бирчанску бригаду од 19. маја до овај 31., јер формирање српске војске је текло врло споро, обзиром на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питам. Ми смо овде потпуно другачије неке исказе чули да је то формално донета одлука, али да је фактички јако дуго трајала?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Формирање српске војске траје дуго, па и Бирчанске бригаде и Зворничке, али кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која се пре, брже формирала? Која је била мања?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Мања је била Зворничка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Бирчанске?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, с обзиром на зону одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на људство, на људство?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, и по људству је била у том периоду мања, обзиром да је остало шест општина у оквиру Бирчанске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, која је била већа?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Бирчанска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бирчанска већа од Зворничке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, касније?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, касније, с обзиром на прилив избеглица, Зворничка бригада, поготову 1993. била је доста јача од Бирчанске бригаде, с обзиром да је формирана и Милићка, односно Братуначка бригада, касније Милићко-Власеничка бригада, од те Бирчанске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало некада да полицајце ангажујете да учествују у борбама? Видимо да кажете да је ту било доста борби. Да ли је учествовала полиција локална?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Локална?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Из Зворника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, из Зворника, нисам ништа ангажовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично нисте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нити је бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни бригада? Добро, када се ангажује полиција, шта се дешава, да ли се они потчињавају војсци или имају паралелну команду или како?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Зависи од претпостављене команде. Ако је Министарство унутрашњих послова и Војска Републике Српске, значи, ако је заједничка акција и мања јединица из Министарства унутрашњих послова, онда се потчињава локалном команданту, односно команданту бригаде на том простору, у тој зони одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви из Зворника нисте имали такву ситуацију да сте тражили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли су биле борбе ту на територији општине Зворник и околних места у мају, јуну?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, чуо сам да су биле борбе, али ја само знам из правца Баљковице, значи из Калесије муслиманске снаге су нападале на том правцу и то знам у оквиру зоне одговорности предњег краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте се финансирали, да ли сте добијали плате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, фактички је у том периоду, нисмо имали примања никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови у Зворнику, да ли Вам је познато то нешто?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, из читања материјала видео сам да је општина плаћала одређене јединице, појединце, али нисам имао тада информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јединице?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, јединице у оквиру штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру штаба ТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То сам читао из материјала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, војне?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам, не сећам се. Ја не знам које су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато нешто о ангажману добровољаца на територији општине Зворник? Кома они припадају у том периоду поменутом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Знам да је било добровољаца, али не знам коме су припадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке добровољачке јединице?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Чуо сам за «Жуте осе», чини ми се, Жућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био њихов командант?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Жућо, Вучковић ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате њега?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам нешто, када сте га упознали, под којим околностима?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја мислим да сам га упознао у мају, негде крајем маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? Ако можете само гласније, пошто транскрипт када се буде скидао, неће се чути. У мају сте га упознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Али не знам где сам га упознао. Знам да сам га упознао у мају, почетком, уствари не, средином маја да сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је упознао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Он је сам дошао у општину Калесија са својим људима када је извршен напад на српску општину Калесија и српско село Дубница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао као добровољац?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, из Зворника је дошао са једном групом људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Зворника. Са колико људи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не сећам се, можда десетак људи или је сам тада дошао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте га примили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Био је пар дана ту и вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио за тих пар дана?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Учествовао у борбеним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома се потчинио, ко је њиме командовао тада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Тада је фактички ушао у зону одговорности Првог батаљона, односно штаба ТО Калесија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А штаб ТО Калесије? Ко је њему био надређен, штабу ТО?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Командант батаљона у оквиру штаба ТО је био Бећаревић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког батаљона?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Тога Осмачког батаљона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то батаљон територијалне одбране?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Тада је био територијалне одбране. Касније је ушао у оквиру Бирчанске бригаде, када је формирана Бирчанска бригада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То је било у оквиру.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ТО?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: ТО.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још некада видели тог Жућу, у јуну можда?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Видео сам чини ми се на Црном врху када је његов, чини ми се брат формирао један пункт где је одузимао возила и на крају крајева, и ја сам имао ту један сукоб са њим када сам добио информацију да то ради, отишао сам на тај пункт и покушао да укинем то. Међутим, дошло је малтене до физичког обрачуна али успео сам да га отерам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог брата од Жуће?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то у јуну?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не сећам се тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили на Црном врху?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Успоставили су, та једна група, успоставила је пункт где су претресали, одузимали одређене ствари, возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то и тај Жућа успоставио?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не, његов брат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат његов?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да. Онда сам се срео са њим, не знам где, заборавио сам, да бих му указао на то и успео сам да их протерам у Зворник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим Жућом?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Успео сам да их фактички протерам са тог места, за Зворник и више нису учествовали у зони одговорности Бирчанске бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какав Вам је однос био са овим Благојевићем, Ваш лично?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Пуковник Благојевић, фактички сада је пуковник, мислим да је тада био потпуковник, успоставили смо тај однос садејства. Међутим, обзиром на велику зону одговорности Бирчанске бригаде, ја сам покушавао уз помоћ команде Источно-босанског корпуса да ми се на неки начин испомогне у обезбеђивању фронта, тако да сам у тим активностима контактирао са Благојевићем да на простору, значи између Баљковице и Мемича поседну тај положај и да на неки начин, заштите моје десно крило. Ето, то је тај контакт био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки надређени однос према Благојевићу?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, он је мој колега, тако је бригада као и моја бригада, тако да нисам имао никакав однос што се тиче надређености. Надређени је

био командант Источно-босанског корпуса, односно команда Источно-босанског корпуса и мени и њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вама и њему, добро. Да ли сте разговарали некада са њим, какав је његов однос са штабом ТО у Зворнику у јуну?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не, да Вам кажем, па то је таква била динамика да Ви нисте имали времена да спавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали у јуну месецу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не знам да ли сам у јуну. Мислим да је комуникација Зворник-Калесија била блокирана, да је један део у колони настрадао возача који су превозили руду боксит из Милића. Мислим да смо тада, чини ми се срели се у ослобађању те комуникације, а да ли је у јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Благојевићем?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се задржао Благојевић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Мислим да није дуго. После тога је дошао потпуковник, како се зове, заборавио сам му име, који га је заменио, после тога мајор Петковић. После мајора Петковића пуковник Пандуревић, односно и он је тада био мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, нешто сте поменули Марка Павловића. Докле је он ту био у штабу ТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам докле је био, не сећам се. Касније сам га упознао, али не знам докле је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познат однос штаба ТО у моменту када долази Благојевић тог 02. јуна, кажете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам о томе није познато?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би према правилима требало ту да буде коме надређен?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, фактички командант бригаде је фактички по војничким правилима требало бити командант комплетне зоне одговорности у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли је то било тако и фактички?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Није, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? А Драган Обреновић, да ли њега знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја мислим да је тада био, да је остао из бивше Југословенске народне армије, из Четврте оклопне бригаде, да је остао на молбу, чини ми се зворничке власти, да и он на неки начин организује тај народ у Зворнику у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био, на ком месту је он био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Мислим да је тада била тенковска чета, да је био командир тенковске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после када се формира Зворничка бригада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: После, да ли је привремено мењао команданта бригаде или је био командант у формирању, то Вам тачно не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули многе сведоке који кажу да се та бригада зворничка уопште није формирала тако одједанпут, него да је био неки прелазни период. Да ли Вам је нешто о томе познато?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, па ниједна бригада у Војсци Републике Српске, ниједна јединица, а камоли бригада формирати једног дана. Она се формирала, ми смо војску формирали до 1995. године, малтене, сваки месец, сваку годину формирате нешто, допуњујете, организујете и тако даље, тако да је Зворничка бригада врло тешко ишла са тим формирањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули тог сведока Војина Вучковића, за кога Ви, Ви га знате као Жућу, не знам да ли му знате име право, да је та Војна пошта 8469 званично формирана тек 28. јуна. Да ли Вам је нешто познато о томе? Да ли знате тај број те Војне поште 8469?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате бројеве војних пошта?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, како, Ви кажете 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна, да?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Има наређења која су долазила од Источно-босанског корпуса где се насловљава Зворничкој бригади још 01. јуна. Према томе, та Зворничка бригада је као и Бирчанска бригада кренула са формирањем 02. јуна, односно Бирчанска бригада 19., али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, током месеца се формирала. Према томе, ми имамо наређења, и ја, односно моја Бирчанска бригада и Зворничка бригада још од 01. јуна где се наређење доставља Зворничкој бригади, а не Бирчанској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о функционисању војне полиције у то време, мај, јуни?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа? Да ли Вам је познато неко име Бранко Студен, да ли знате тог човека?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Бранко Студени је био официр, тенкиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о његовом ангажману? Ко је њему био надређени, којој јединици он припада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У то време, ја мислим да је био са Обреновићем у тој тенковској чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Студени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато нешто, нама је једна од радњи у оквиру овог кривичног дела и исељавање, Тужилаштво ставља на терет оптуженима Грујићу и Бранку Поповићу, кога Ви знате као Марко Павловић, исељавање, принудно исељавање муслиманског становништва са територије села Козлук. Да ли сте чули за то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули под којим околностима се то десило, ко је то урадио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, то сам прочитао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, да ли сте знали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У то време нисам знао, јер ми, фактички, нисмо имали комуникацију. Везе су фактички одмах прекинуте, поготово са Шеховићима, тако да нисам имао комуникацију, нити сам знао шта се дешавало, али сам касније сазнао да је вршено исељавање и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, шта сте сазнали касније и када отприлике?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, у току 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте сазнали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не сећам се, да ли сам преко новина, можда, или, шта ја знам, радиа, локалних средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, шта се десило тамо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја мислим да сам чак ту информацију добио преко телевизије београдске да су избеглице из Козлука смештене негде у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србији?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су изашли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа нисте даље чули?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Откуд ја знам, ја нисам био надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са Тачићем? Да ли је он отишао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Отишао је 19. увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је била комуникација са Палама, са другим, кажете, до Шеховића је била слаба?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге комуникације?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Готово да није било комуникације. Ишао си од положаја до положаја, од општине до општине као командант бригаде и успоставио тај контакт, у ходу формирао јединице. Према томе, мислим да се у команди бригаде нисам задржавао од 24 сата сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли је било неких заробљеника на територији Ваше зоне одговорности, ових седам општина?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Из оквира Зворника, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Из Зворника, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одакле Вам је познато, где је било заробљеника?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Било је у Власеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које националности?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих заробио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Заробила их је полиција, војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ми овде имамо, између осталог у предмету, у оптужби да је постојало више логора на територији општине Зворник. Да ли сте Ви чули за Челопек, за Економију, за Циглану?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Да ли сте чули да су се ту војно-способни Муслимани одвајали од жена и деце, задржавали у тим неким местима?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради размене?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитали сте ову наредбу. Да ли Вам то нешто говори?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Прочитао сам и говори ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам говори?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могу да прокоментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да је влада САО Бирач донела одлуку да се изврши организовано исељавање из оквира оне моје наредбе где наређујем за Власеницу ради заштите цивилног становништва који је у зони борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да се уради?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да се изврши организовано, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исељавање?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ради заштите цивилног становништва које је у зони борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које националности?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Муслиманске и српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетно, сви да се иселе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, јер фактички 150 километара је зона одговорности, погранична борбена дејства се воде и влада САО Бирач је донела такву одлуку. У зони одговорности бригаде је било много наоружаних појединаца и јединица, у оквиру штабова ТО под командом кризних штабова, и Срба и Муслимана. Значи, малтене сваки засеок је имао своју јединицу, свој штаб, свој кризни штаб, фактички да дуго, дуго времена је требало да се успостави команда. Ја и не знам да ли је до краја рата, малтене, успостављена команда да месна заједница или општина нису имали неку своју локалну јединицу. Конкретно, исељавање, по мом мишљењу, односило се на Муслимане, ако већ коментаришемо, који су изразили жељу да се колективно иселе, пре свега, ради бојазности од одмазде и освете. Напоменућу само да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју област то говорите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Говорим за област Бирача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, и за Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Укупно што се тиче исељавања, то је моје виђење, јер 15. маја муслиманске снаге територијалне нападају војничку колону, врше масакр. После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У Скојевској улици у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то о Тузли причате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, само Вам кажем, то је повод, тог 15. маја се дешава тај масакр. Један део се заробљава што се тиче војника и одлази у затвор, тузлански затвор, а други део који је остао након извесног времена излази и после тога се дешава један прогон Срба, опште малтретирање, привођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У читавој регији Бирача, конкретно, ево, само један пример. Изведена је једна операција у Бановићима, где је крвава свадба, где је привремено одмах после масакра 15. приведено 800 Срба и то у затвор са војницима из ТО који су заробљени тог дана. И друга места у оквиру тузланске регије, као Лукавац блокира се 7000, Јегин Луг и оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих волела да се Ви мало на Зворник ипак оријентишемо, јер ово излази из оквира наше оптужнице.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, али, молим Вас, када сам напоменуо овде, у зони одговорности, исељавање се односило на Муслимане који су изразили жељу да се колективно исеље због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, значи, само на те који су изразили жељу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, због страха од одмазде, освете од стране Срба који су протерани из тузланског базена после 15. маја када је извршен масакр над војном колоном у Скојевској улици, као и због близине борбених дејстава. Одмах по изласку остатка, рекао сам шта се десило. Број избеглица из Тузле у том периоду је био негде око 30, односно тузланске регије између 30 и 50 хиљада и кретало се према територији Бирача и Семберије, односно Бијељине, огроман број избеглица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је прихватио те избеглице? Да ли знате судбину избеглица које стижу у Зворник, шта се са њима догађа?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, углавном су, ја мислим општинске власти прихватале те људе који су хтели остати, а неки нису хтели да остану, него су отишли у иностранство, у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су смештани ти људи који остају?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Што се тиче Зворника, мислим да немам праву информацију, али што се тиче општине Калесија, Шеховића, ови су смештани у школи, у задружне домове, у школе, привремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било толико школа да се 30.000 људи смести?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не 30.000, имате седам општина, знате, седам општина, регија Бирач је велика, у фабрикама, у школама, у домовима. Један део је смештен и у куће од Муслимана који су изразили жељу да се колективно преселе у Калесију, у Зворник и Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете тог сведока са ознаком «К»? Да ли сте га упознали некада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте њега упознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја мислим можда, крајем 1992. или почетком 1993. године, јер нисам имао контакта уопште са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте се упознали у мају 1992. године?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могуће, али ја те људе нисам, јер ја, ја сам живео у Београду, а рођен сам у Калесији. Кроз Зворник сам само пролазио колима или аутобусом, више сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, упознали сте се у Зворнику, јер сте Ви дошли, пошто Вам је требао неки камион да нешто превезете за своју јединицу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте му се представили као командант Бирчанске бригаде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте му рекли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јер ја те људе из Зворника нисам познавао. Ја сам само кроз Зворник пролазио. Више сам познавао људе у Тузли него у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тражили подршку логистичку од тих фирми, привреде Зворника?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Вероватно јесам, али не сећам се када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли сте онда можда одлазили код представника цивилне власти, или територијалне?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесам одлазио, али у ком периоду, не знам, обзиром да је простор Бирача, ових шест општина, далеко био у тежој ситуацији што се тиче материјалне ситуације у односу на Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили у ту касарну у Стандард тамо у Каракај?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то ишли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам када сам први пут, али сам много пута ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду, мислите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не, не знам да ли сам уопште био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду не? А ко је тада био командант ту када сте Ви ишли, пошто не знате када?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја мислим да је у Зворничкој бригади, ја сам, чини ми се први пут ишао када је Благојевић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био Благојевић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико је он био, кажете кратко?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја мислим једно два месеца је био, а после тога када је Петковић мајор дошао за команданта, онда сам више пута ишао, обзиром да смо заједно завршили Војну академију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли је Благојевић имао неке здравствене проблеме? Колико је он фактички тамо обављао послове, ту док је био? Како је напустио, како је дошло до те смене његове?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам, могуће је, само да претпоставим да неко није био задовољан његовим ангажовањем. То могу да претпоставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неку информацију, какав је он однос имао са штабом ТО у то време?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Марка Павловића, шта сте рекли, не могу сада да се сетим када сам Вас питала, до када Ви знате да је он тамо био, односно до када је био тај штаб ТО као такав и до када је функционисао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја не знам до када је био Марко Павловић тамо и у ком својству је остао тамо. Ја сам чуо за њега и упознали смо се и имали смо коректан однос после тога, ја као командант Бирчанске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега, када, о ком периоду говоримо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јули месец или јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сте имали контакт, пословни, приватни?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, пријатељски, другарски овако однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој функцији је био тада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам на којој функцији је био, зашто морам да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили код њега службено или приватно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ако сам пролазио кроз Зворник, срео сам га и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли у штаб ТО у граду у Зворнику?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Био сам једанпут, али се не сећам када у том периоду..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом сте ишли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не сећам се, али не знам, могуће је у оквиру неког садејства у том периоду, у јуну или формирање јединица или испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је ухапшен Марко био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Прочитао сам, чини ми се, у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Пре две године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овде, него тада, тамо у Зворнику?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате уопште?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, знали сте се са њим другарски, пријатељски. Да ли Вам је причао да има неке проблеме са неким на територији, са добровољцима, са паравојскама, са тим Жућом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ништа то причао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте разговарали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да Вам кажем, после петнаест година не знам шта сам разговарао са супругом и са децом, а да знам шта сам разговарао са Марком, кога први пут видим или други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте га, постали сте пријатељи из два пута?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, пријатељи, али пријатељски смо разговарали, нисмо никада, нити сам му ја био надређени, нити је он мени био потчињен, како би разговарали. Не могу да разговарам као официр, претпостављени и потчињени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није, када кажете да је могуће да је оваква наредба могла да произађе из команде бригаде, кажете могуће?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могуће је, у оквиру тих пет дана је могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: 28. на 31. је могуће да је отишла наредба та, могуће је. Ја нисам рекао, али ја се не сећам те наредбе, не сећам се где сам је потписао уопште, иначе, могуће је. Ја кажем, ја сам потписао хиљаде наредби, хиљаде и хиљаде наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато да се у некој наредби помиње неко исељавање становништва, жена, деце, да ли сте то чули некада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ја да Вам кажем, оперативци припреме наредбу, моји потчињени, ја потпишем. Нормално, дужност је моја била да, пре него што потпишем, проучим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко наређује, оперативци или Ви?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Оперативци припремају наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: По наређењу команданта, а ако командант није ту, штаб одлучује, припрема наредбу команданту и командант потписује. У одсуству команданта потписује заменик, односно начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. До када сте Ви били уопште тамо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја сам био до 2002. године јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за сво то време, а нарочито у овом периоду, 1992., 1993., 1994., да су при војсци формиране неке комисије за размену?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, реците нам о томе нешто, заробљеника и то.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, да Вам кажем, захваљујући овој одлуци Владе, пардон, да ли је она сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој одлуци Владе говорите?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: САО Бирач. Мислим да су они имали намеру да заштите то становништво и чини ми се да су успели, нормално уз једну координацију са Тузланским кантоном да изврше и прву размену 27. јуна 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јуна, да, где је, мислим да је у општини Власеница извршена размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога за кога размена?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: За једнога Србина из Окружног затвора, из затвора Тузла за осам Муслимана из Власенице, чини ми се, из логора Власенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је познато?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, тог 27. јуна. Мислим да сам био присутан када су ти људи, цивили и војници дошли у Власеницу у једну халу и где смо их и прихватили касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су цивили, ко су војници?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, један број цивила је био, један број војника из колоне тузланске, када је заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, један Србин и осам Муслимана?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Однос размене, значи један Србин из затвора у односу на осам Муслимана. Значи, такав је однос био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико укупно је било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја се не сећам, али таква одлука је донешена између комисија, да се један Србин из затвора пусти, а да се да осам Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту пропорцију утврђивао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Представници Владе САО Бирач и Кантонална влада Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна власт?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је формирао ту комисију за размену?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Цивилна власт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна власт?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, у том периоду, цивилна власт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у другим општинама у Вашој зони одговорности?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У то време, цивилна власт само. И касније је формирана у Бијељини централна комисија за размену заробљеника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у Бијељини?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У Бијељини, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за место Батковић?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, то је био логор у Батковићу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога логор?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: За заробљенике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије заробљенике, које националности?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Муслимане.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти заробљеници? Ко су ти људи?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам ја одакле су, али знам да је постојао ту логор. Један део мислим да је пребачен из Власенице, из логора у Батковић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде имамо пуно исказа и сведочења, да су ови цивили са територије општине Зворник који су ту били заробљени по овим логорима, у којима су доживели малтретирања, мучења, убиства, пребачени и у Батковиће. Да ли Вам је познато о томе нешто?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су уопште цивили доспевали у те логоре?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, да Вам кажем, питање да ли су били цивили. Ја сам Вам напоменуо, овај, да је било много појединаца наоружаних као и месних јединица, у свим месним заједницама, било да су Срби, било да су Муслимани. Па, Патриотска лига у Тузли, односно у Калесији 04., односно 04. априла фактички наоружава Муслимане у Калесији, Кавалићи, чини ми се, Каравелићи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овде, нисте ме схватили, овде се ради о цивилима који су из кућа покупљени, кренули да их иселе, па су стављени у логор?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То не знам, то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То ми није познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за село Дивич?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Дивич, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је са тим људима било?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Знате, ја сам само пролазио кроз Каракај, али то је на почетку. Кажем Вам, Зворник веома мало сам познавао пре рата, а у току рата сам пролазио само када треба да обиђем породицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли је територијална одбрана од наоружања имала и неке тенкове можда?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, била је та тенковска чета, сада не знам колико тенкова је било, која је остала у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под ким су они били, та тенковска чета?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Фактички, требали су са тим батаљоном Шестим и Лаким артиљеријским дивизионом бити под мојом командом. Међутим, нису, а под чијом командом, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који период кажете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: За период од 19. до 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 31. маја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту одлуку Владе САО Бирач?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Немам одлуку Владе, али имам неки докуменат, али Ви можете то пронаћи у архиви где има одлука Владе, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде доста сведочења која нам говоре о томе да су та лица у затворе довођена, каже 99%, један, на пример, сведок конкретно каже који је био руководиоца у полицији, каже, од стране војске. Да ли Вам је познато да је војска затварала и на овој територији Зворник и уопште?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке цивиле или евентуално лица која су учествовала у неким војним операцијама?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ја само могу рећи лично за мене и моју бригаду, ја сам то и истражитељима Хашког трибунала рекао поводом Сребренице, ја сам поносан на оно што сам урадио, заштитио сам свој народ и нисам дозволио да се изврши геноцид над другим народом. Према томе, одговорно тврдим и да у овој ситуацији то могу потврдити и Брано Грујић и господин Павловић. Никада од мене нису добили наређење које је било у сукобу са женевским конвенцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ставља се Вама на терет никакво наређење?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, али, фактички сам прозван на телевизијама, толико су господа била ажурна на телевизији, да је само прозивала и малтретирала и мене и моју породицу, малтене, као да сам оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то не знам.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: И новине, и господа новинари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмени доказ је једно.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не, господа новинари, телевизија и господа још, да не помињем ко, узнемиравали су ме већ две године, тако да, и мене и моју породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас узнемиравао?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Новинари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новинари? То, ето, ако има овде новинара у публици.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Знате, када вас зову сваки други дан господа и да да не говорим још којих прозивања, господа дођу у слободан Београд, кажу тако, ја не могу да одем у слободан Зворник, па на телевизији износе оно што се њима износи, што желе да износе и тако даље. Размишљао сам да ли да дођем због тога, али ето моја професионална дужност и част није ми дозволила да бежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то Вам је по закону дужност да дођете, да се одазовете. У супротном, ми имамо мере којима то остварујемо.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Све је по закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте Ви овде у нашој Држави, нисте у иностранству. И шта рекосте за Брану Грујића, какав сте контакт са њим имали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Са Браном Грујићем сам касније имао контакте око смештаја избеглица, људи наших, помоћи, пошто је зворничка општина ипак била јача и индустрија је радила, помоћ борцима Бирчанске бригаде, нарочито по питању можда цигарета или још неке помоћи, горива можда и тако даље, смештаја људи. Иначе, имао сам веома коректне односе и ради се о једном домаћину, човеку који је изнад свега желео да заштити српски народ, а чини ми се да није човек који је размишљао о геноциду и мислим да уопште га није чинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: И да га није чинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није оптужен за геноцид, таман посла.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У ком својству сте Ви, у којим предметима у Хашком трибуналу сведочили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У предмету Сребреница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово где је више оптужених било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Андрићу, мени није до краја јасно везано за ову наредбу на коју Вам председник већа указује. Да ли Ви дозвољавате могућност да сте тако нешто потписали, па да се не сећате, или искључујете могућност?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Дозвољавам могућност.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи дозвољавате да је овако нешто са Вашим потписом отишло?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Али истовремено сматрам да никада није реализована. Чак можда могу потврдити, да је командант штаба ТО и није примио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Можемо и њега питати, јер да је примио, он би је вероватно и реализовао или би ме известио после такве наредбе, морам добити извештај. И то се може лако проверити. Командант штаба ТО би ме известио да није у могућности да формира такве јединице и ја бих добио информацију. Али, обзиром да ја 31. издајем другу наредбу, ја сам фактички одустао од формирања Бирчанске бригаде у зворничкој општини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Рекли сте да у овом периоду од 19. маја па до 31. маја Ви нисте реализовали командовање у Зворнику?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли то значи да је командант територијалне одбране био, имао било какве команде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не, он је био у оквиру општине командант штаба ТО. Тамо је формиран штаб ТО, он је био командант штаба ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте, али ко је њему био у то време командант, у овом периоду од 19. маја, ко је био њему надређени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Тамо је формиран Ратни штаб, односно Кризни штаб ја мислим у то време. У том штабу је био, чини ми се, начелник општине, односно председник општине Брано Грујић и не знам ко је још био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То је у цивилном смислу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је у војном смислу био надређени команданту територијалне одбране тада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Штабови ТО фактички су, сада ћу Вам рећи, издата је наредба од претпостављене команде, ево моменат, да пронађем један докуменат па ће Вам бити лакше.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, само ми одговорите на питање. Ко је у том периоду, рецимо, Ви сте формално били командант Бирчанске бригаде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И Ви сте, значи, покривали седам ових територијалних одбрана?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: С обзиром да кажете да нисте реализовали команду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је био онда њима командант за тих седам команданата територијалне одбране?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То су штабови ТО:

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Штабови?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је тим штабовима био надређени?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Тамо је формиран Кризни штаб у свакој општини и у оквиру тог штаба били су представници власти, значи, начелник општине, начелник секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они надређени штабу ТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте, штабу ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је командант територијалне одбране имао у војном смислу надређеног?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, требао је имати, фактички требала је Бирчанска бригада да преузме све надлежности у својој одговорности, а штаб ТО је потчињен по ранијим начелима штабу БиХ, односно регионалном штабу ТО Тузла.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Интересује ме, непосредно надређени команданту ТО Марку Павловићу у том периоду, у војном смислу, изузмите онај Кризни штаб?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Фактички је, њему је Кризни штаб био надређени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А у војном смислу није имао никога изнад себе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли то зато што Ви нисте реализовали команду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ево фактички ја из овог увода покушавам само део јединице штаба ТО, део јединице, то је један батаљон, а у тој Зворничкој бригади касније је формирано пет батаљона. Значи, један део покушавам да ставим у надлежности Бирчанске бригаде, односно команде војске, а други део је у оквиру штаба ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте то тих седам штабова ТО оставили без команде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не, нисам их ја оставио, командант, ево, командант корпуса, каже, преименовање штабова ТО у јединице ТО, наређење: на основу «Службеног гласника» и тако даље, сви досадашњи штабови ТО, јединице ТО општине, шта ја знам, нећу да читам, него штаб ТО, јединица ТО Зворник, формирају Зворничку бригаду, формирају Зворничку бригаду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам за период од 19. маја до 31. маја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, пре формирања Зворничке бригаде, пошто сте рекли да нисте реализовали командовање у Зворнику, да ли то значи да је командант ТО био мимо команде у војном смислу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Мимо бригаде, да, моје бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези, рекли сте једног момента да Вас је 19. маја пуковник Тачић, командант Четврте оклопне бригаде замолио да Ви ту останете. Да ли је то тако било после одласка ЈНА да се ту моле команданти између себе или је ЈНА? Ја сам лаик у војном смислу, али некако ми то све иде некако по наредби. Како Вас пуковник Тачић моли да Ви ту останете? Зар није ЈНА нешто издала неке наредбе, ко ће шта ту да?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нажалост, тако се десило. Тај народ је остао без војске, а у међувремену муслиманска страна је увелико формирала војску, а простор Бирача се поуздао фактички у Југословенску народну армију и остали су и без технике и без командног кадра и ја сам замољен, а замољен сам и остао сам из разлога што сам осећао потребу да се не понови 1941. на том простору.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви сте били командант војне полиције у Београду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како је Ваш надређени реаговао за то да Ви сада на нечију молбу идете тамо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ја сам остао тамо, ја сам отишао да обиђем родитеље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви сте онако отишли приватно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не онако, отишао сам да обиђем родитеље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Приватно, мислим, не по некој дужности?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Узео сам годишњи одмор, па сам отишао да обиђем родитеље и остао. Знате, када Вам нападне неко село или крај, 42.000 становника у односу на 8.000, онда као професионалац и војник имате моралну и сваку обавезу да браните тај народ, а поготово тај народ српски на простору Бирача је доживео такав геноцид 1941. да сам имао обавезу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Реците ми, везано за ове добровољце, да ли су се они претпочињавали командантима територијалне одбране?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да Вам кажем, што се тиче добровољаца, сви добровољци су се требали уредно одазвати команди, односно пријавити се свакој команди и ставити се под команду. Међутим, искрено Вам кажем, не знам шта се дешавало у Зворнику. Знам да је било одређених сукоба између тих добровољаца и власти. Чак ми се једанпут председник општине пожалио, односно његова секретарица да су неки људи долазили да га убију и тако даље, да је она

запрепашћена и тако даље. Мислим, тешко је било ставити све то под команду, тако да верујем да ни у Зворнику није стављено под команду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: ТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја на срећу моју у мојој зони одговорности нисам имао добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме, под команду, чију да се ставе, војске или ТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Војске, под команду неког органа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Било ТО, било?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Било ТО, било команде јединице, јер, када је формирана Зворничка бригада онда под Зворничку бригаду. Негде су морали да уђу, не могу да буду самостални стрелци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, објасните ми, како остају ови њихови команданти, рецимо, овамо Жућа, Нишки, Пиварски, како ти добровољци ту остају и имају неке своје команданте, ако се претпочињавају тамо некој команди ТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У начелу, све те јединице су требале ући под одређену команду. Када је формирана Зворничка бригада у оквиру Зворничке бригаде, дотле у оквиру штаба ТО. Уколико не изврше наређење онда се треба покушати као што је то урађено касније, да се протерају те јединице, а десило се касније да је генерал Младић наредио да се те јединице протерају из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја мислим да је, мислим да је чак и у јуну, да је један део, сада не знам на кога се односи, али да је у јуну, мислим да је један део јединица протеран, као што се десило и 1995. године да је генерал Младић, такође протерао један део паравојних формација, добровољаца, не паравојних формација, добровољаца, пардон. Тако се десило и у јуну, чини ми се, 1992. из Зворника. Сада, која је група добровољаца, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли можете да ми кажете, која су била овлашћења команданта територијалне одбране, ако неки припадник територијалне одбране учини кривично дело у том периоду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Сваки командант и команда су дужни да покрену извиђајни поступак, односно касније кривичну пријаву, поготово када су заживели војни судови и правне службе, а правне службе су биле на нивоу корпуса и Генералштаба, али војни судови су касније формиран и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, на томе се завршавало његово овлашћење, подношење пријаве?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А везано за, пошто сте Ви као војни полицајац дошли на то подручје, шта је било са војном полицијом ту на том подручју, шта се дешавало?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја знам само за војну полицију у саставу Бирчанске бригаде, војна полиција је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је покривала она Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не. Војна полиција је углавном обезбеђивала команданта у месту и покрету, команду и радила војнополицијске задатке, иначе који се раде, значи у миру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је то покривао, која је то војна полиција покривала Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не знам у то време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То Вам није познато уопште?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви сте војни полицајац, командант војне полиције.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Какве то има везе?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Дошли, па мене би интересовало моје колеге?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Зашто би ме интересовало, ја прођем једанпут у три месеца и гледам хоћу ли ујутру остати у Шеховићима или нећу, хоћу ли спасити те положаје. То је мене интересовало, борба, није мене интересовало шта се дешава у Зворнику, поготово у другој општини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, немате уопште представу шта је тамо?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је било војне полиције?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Претпостављам да јесте. Свака команда бригаде је имала чету војне полиције у формирању, значи чета, формација је чета. А тада шта је било у почетку, која је била формација, да ли вод, да ли оделење, да ли чета, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је била дужност војне полиције да хапси припаднике, војне припаднике када учине кривично дело?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, ако се нареди, али не може се без наређења хапсити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је требао да нареди, рецимо, ко је то што је требао да наређује војној полицији да то хапси?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, начелник безбедности води стручну бригу о војној полицији, начелник безбедности бригаде, а командант потписује наређење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања, господине Андрићу, пошто се Ви пуно тога не сећате, што ме, искрено говорећи, изненађује.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Но, добро. Када сте први пут видели ову наредбу, ову која је изазвала прилично жучи, разумљиво, код Вас и код Ваше породице?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: На телевизији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: На телевизији и у новинама, чини ми се, да је «Политика»:

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, не, нисам Вас питао када сте чули за ову наредбу, него, када сте је први пут видели, имали прилике да је прочитате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Кажем Вам, први пут у новинама, чини ми се да је «Политика» и «Слободна Босна».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хоћете да кажете да су новине «Политика» или нека телевизија да су објавили текст наредбе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, господине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У целости?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У целости. Према томе, то је већ притисак две године, тако да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, није ми много јасно да је то баш тако, да је нека интерпретација садржине, у реду, али да баш у целости се објави нека наредбе овог типа, но, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда сте се подсетили да постоји могућност да сте је потписали, тако сте данас рекли на питање моје и колегинице?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, нисам се подсетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дозвољавате могућност да сте тако нешто?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да дозвољавам могућност, али ја сам само тумачио ову наредбу, како ја гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али дозвољавате могућност да сте тако нешто потписали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Од хиљаду наредби, дозвољавам или пет хиљада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците нам, када је формирана Ваша Бирчанска бригада, када сте је Ви формирали? Сада, не знате о Зворничкој, односно знате да је било то 01., 02. јуна?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Исто као што госпођа судија каже, 02. јуна, тако је 19. маја Бирчанска бригада, уствари, није ни формирана, ево како.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Суштински, то Вам питам?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Она је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је текао тај процес, опишите нам мало?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: 19. маја господин Тачић је оставио једну фасциклу и каже, друже, мајоре, нека Вам је Бог на помоћи, покушајте док ми одемо, спасите тај народ, ако можете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, и Ви сада контактирате тих седам општина, штабова ТО и тако даље?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: И онда он мени каже, када мало успоставиш реда, врати се кући и то је све и наредбе никакве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте формирали Бирчанску бригаду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Кажем Вам, 20. почиње са формирањем бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро почиње, али када сте заокружили тај процес, када имате, на неки начин, формирану бригаду са којом можете изводити борбена дејства? Рат не чека да Ви формирате, он иде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То је све у ходу и ја мислим да до краја, па, малтене, до формирања Братуначке бригаде. То је негде у новембру месецу, није формирана бригада, она класична бригада 1992.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За то време шта радите, са квим јединицама располажете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Оно што имате. Формирате у ходу. Имате територијалне јединице, месне јединице, скупљате, формирате батаљоне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта се дешава са јединицама ТО које успете да анимирате на овај начин, успете да их инкорпорирате у ову бригаду која настаје? Шта се дешава? Да ли Ви преузимате пуну команду над тим јединицама?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, ја сам успео у зони одговорности Бирчанске бригаде да све те јединице ТО ставим под своју команду у наредном периоду. Све штабове ТО сам ставио, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Једино нисте то успели са Зворником?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, па, то је почетак, ја нисам успео ни са једном општином на почетку то је кратак период, знате. Ја сам успео, на пример, ево конкретно штаб ТО, касније у Шеховићима који је бранио зону одговорности са Другим батаљоном из Шеховића који је био у саставу бригаде да преименујем можда за месец дана, а био је везан за штаб ТО Шеховићи и онда када сам успоставио те јединице на том простору, онда сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли имате сазнања о томе, како се стварно одвијало то исељавање и српског и муслиманског становништва из зона борбених дејстава? Шта се дешавало са тим људима, где су смештани и тако даље?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, да Вам кажем, ево ја сам малопре рекао. Велика фреквенција је била и на једној и на другој страни. Ја сам дошао у мају, а у априлу, 04. априла, односно 28. априла број људи је из Зворника отишао за Тузлу, бојећи се, нормално, одмазде и тако даље, као што је из Тузле један број становника већ раније, а нарочито 15. кренуо према Зворнику, једноставно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, мислим само на зону борбених дејстава Ваше бригаде. Рекли сте да је Влада српске области Бирач донела одлуку да се измести становништво из зоне борбених дејстава. Шта се са тим људима дешава?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Са тим људима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где се смештају, да ли сте видели, где се они смештају?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ти људи се, који изразе жељу да се добровољно, колективно исеље, обавља се разговор, организује се превоз и људи се шаљу тамо где желе, да ли у Живинице, Кладањ, Тузлу, по жељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко неће?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ко неће, остаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где остаје, у зони борбених дејстава?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, помера се, ако је непосредна зона, значи ако је непосредна ратна зона, односно непосредна зона борбених дејстава, онда се помера унутра, смештају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где се померају људи, то су стотине људи, где се смештају, како се смештају?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Смештају се, рекао сам, школе, фабрике, у општинске просторије, где, ја не знам где се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се врши раздвајање, односно одвајање мушкараца од жена и деце?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Врши се само одвајање мушкараца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војноспособних?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не војноспособних, него наоружаних појединаца и јединица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У овој наредби се спомињу војноспособни мушкарци и раздвајање жена и деце од војноспособних мушкараца који се задржавају у логорима ради будуће размене?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, али се само, то је мој став и моје мишљење и тако је се дешавало, бар у мојој зони, да су се одвајали војнонаоружани, припадници, значи појединци који су наоружани и који су били у саставу месних јединица. И они су се ради, рекао сам због чега и мислим да је срећа, да је срећа да су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате сазнања о броју размењених том приликом, приликом те прве размене крајем јуна 1992. године?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам број.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико људи отприлике?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам број, али знам да је била једна хала спортска, да је доста, ево на пример, из Тузле су нам спремили жене, Јегин Луг, Калесија које су имале 70 година и заједно са борцима, тако да сам те људе примио, разговарао са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не знам, мислим да је било око 160 тада ако се сећам, у тој првој размени, касније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 160?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Срба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Срба, па пута осам?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То претпостављам да је онда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је обезбеђено то пута осам Муслимана, разумете, то је сада већ преко хиљаду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја не знам, кажем, ево, не баратам подацима, знам да је извршена та размена и да сам те људе прихватио, примио их, на неки начин, помогао им у оном моралном погледу, не никаквом другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пита колега, ти што иду, хиљаду и нешто Муслимана?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам колико иде, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, 1:8?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Претпоставка је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 1:8, 160 пута 8, хиљаду и колико?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ајде, немојте ме, кажем 160, али нека је 160, али не знам да ли је 160. Само је однос био 1:8 у укупној размени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека је хиљаду. Одакле је тих хиљаду?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, одакле су ти људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих хиљаду Муслимана, одакле, како?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се они обезбеђују?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У логору, знам за један логор који је био у зони одговорности моје бригаде, којег су формирале општинске власти, односно МУП Власенице, а ја својом наредбом када сам сазнао за тај логор регулишем да се не сме вршити никаква пресуда и доношење пресуде без суђења и то сам наредбом регулисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте сазнали за тај логор?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Од мојих старешина из батаљона Власенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога они сазнају?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Они су ту мештани, ту, мислим, у тој команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је направио тај логор ту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Мислим да су направили органи унутрашњих послова, мислим да је полиција та локална направила тај логор. И ја сам интервенисао да се обезбеди тај логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви то не знате, а Ви сте ту командант?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја, тај логор је формиран фактички када сам ја већ био на дужности, пре мене, значи, ја га само обезбеђујем, ја својом наредбом, шаљем наредбу, као што је и та наредба била у новинама, овај, наређујем органима безбедности да обезбеде тај логор, да се забране ликвидације, нормално без суђења и тако даље, без процеса и тако даље, обезбеђујем и нормално да се организује да Влада САО Бинач организује размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак, ово није так тако «пало са Марса», ипак је постојала та активност Ваша, бар на Власеници?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви наређујете како да се врши размена?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ево, ту активност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту активности сте исто радили?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, размену нисам ја, Влада САО Бинач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него наређивали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ево из тог наређења, кажем Вам, то наређење сам исто прочитао у новинама, види се да, не сећам се, то је опште наређење, према томе, види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам колеги, али сада сте ме понукали, овог наређења се не сећате, али сличних је било, те врсте послова сте радили, колико сада схватам?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја нисам радио, командант не ради те послове, он потписује ово наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наређивали те врсте посла, ајде сада да будемо конкретни?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не сећам се, јесте, али из овога могу тумачити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем, за ову наредбу се не сећате, али за врсту наредби таквог типа, за неке друге општине, кажете сада да сте радили, у Власеници?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, то је била веома, ја мислим да су две наредбе или три, могуће од пет хиљада такве врсте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, када већ постоји логор или када се, из овога произилази да се тек формира?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да, али кажем Вам, оперативац је направио лапсус, то је логор, то се може, на крају крајева, Хашки трибунал је процесуирао овај логор Власеници где је командант логора и осуђен, где се види из исказа сведока да је тај логор формиран пре формирања бригаде и да фактички ја само покушавам да обезбедим да се не повређују Женевске конвенције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овде је обрнути ред потеза, овде се прво наређује исељавање, а онда се мушкарци остављају?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Где, где се наређује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, исељавати се могу само деца и жене, а мушкарце способне остављати у логорима. Значи, то је пре формирања, приликом исељавања?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ви мешате ту наредбу. То је наредба за Зворник, а друго је за Власеницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за друге ситуације, пошто се ове ситуације не сећате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не не сећам се, али то, то су две различите ствари. Овде је наредба у Власеници где је логор већ формиран и ја покушавам да обезбедим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали још неку ситуацију осим Власенице?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су оно две-три укупно, које су још две? Сада кажете, можда је укупно од пет хиљада било две-три?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја кажем, као што су ове две, ја не знам, можда има још нека наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само тај што сте Ви већ затекли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај што сте Ви већ затекли логор?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, ниједан више није формиран, ниједан затвор, ниједан логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сви су се, када се исељавају, сви иду одједном?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Иду, аутобуси су се организовали и то месне заједнице, власти, организовали и исељавали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте, а ови што су наоружани, ко наређује да се они одвоје?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Локални команданти јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега команданти?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У оквиру зоне одговорности, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни команданти?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ако је у оквиру бригаде, значи ако сам ја то наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, неки Ваш подређени наређује?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Мој подређени мора да изврши то или да ме извести да наређење не може извршити зато што је противзаконито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, било је сигурно у неким приликама, код мене није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте, дозволисте могућност да сте издали овакву наредбу, па и потписали, јер је потпис сличан. Дакле, само дозвољавате ту могућност, мада се тога не сећате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По Вашем најбољем сећању, да ли је тадашња ситуација у општини Зворник, везано за ову тематику коју тангира ова наредба, изискивала овакво што? Дакле, сада се вратите, пробајте да се сетите ситуације у општини Зворник везано за ове ствари које наредба сама тангира, па да

ли је, да видимо да ли је она одговарала фактичком стању, односно да би се оно поправило?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако се овде наређује, под 1. – да се изврши формирање наведених јединица из одреда ТО, рецимо, ево по Вашем најбољем сећању, да ли су или нису биле формиране те јединице? Да ли је било потребно формирати те јединице, разумете, пробајте се вратити у то време?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ја само могу тумачити ово као и Ви, значи могу да тумачим да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми можемо да тумачимо, али ми не можемо да се сећамо, знате.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: И ја не могу да се сетим, али ја опет кажем, можемо ми овде пет дана да причамо. Што се тиче општине Зворника, значи, ја стојим овде, команда и ја лично немамо апсолутно одговорности ни надређености.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 28. маја 1992. године, ако не Ви лично, извесно за Вашег начелника штаба, за кога претпостављате да би он могао бити неко ко је у Вашем одсуству издао ту наредбу, очигледно има, очигледно 28. маја 1992. године, очигледно да има наредбодавне функције Биначке бригаде према ТО Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Молим Вас, 31.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема везе да ли сте Ви ово потписали или Ваш начелник штаба, наређује?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Али, прочитајте 31. то је три три дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете, е то сада сам хтео да Вас питам посебно. Шта се десило за три дана – да више нема наређивања, него је сада молба, разумете? Да ли су се сада они формирала, равноправна јединица којом Ви не можете наређивати, него замолно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Зато што нису формиране јединице, нису формиране јединице и одустало се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли разумете шта Вас питам?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Знам, знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта се десило за три дана да Више нама наређивања штабу ТО, него само садејство, молба за садејством, а не наређење за садејство?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Зато што сам схватио и команда да не можемо формирати у Зворничкој бригади, у општини Зворник те јединице и вероватно што сам добио информацију да се формира Зворничка бригада, онда нема сврхе да два дана, три, да се праве проблеми око организације и реорганизације. То је моја претпоставка, јер сам добио већ информације и лично сам тражио, због ширине зоне одговорности, не да се само формира Зворничка бригада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али Благојевић покушава да је формира од 19. маја, исто као и Ви што покушавате овамо да формирате Биначку, и он од 19. маја покушава да формира Зворничку, разумете. Мислим, то ми се онако намеће као разумљиво, ЈНА се повукла и сада се формирају, формирају се бригаде?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јер знам да је господин Грујић је стално инсистирао да се формира Зворничка бригада, јер имају своју бригаду, а ја сам максимално то подржао и тражио од претпостављене команде да се што пре

формира Зворничка бригада, јер је један мајор на седам општина и још двојица активних старешина веома мало да би професионално одрађивали свој посао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете се одредити када сте упознали господина Марка Павловића као команданта штаба ТО?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете се ту одредити?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Под којим именом сте га упознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја мислим, ја мислим да сам га срео у ходнику негде у старој општини, али у пролазу, чини ми се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Под којим именом сте га упознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Павловић, Павловић, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Павловић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте икада сазнали да се он, уствари, тако не зове?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Сазнао сам из новина када је човек ухапшен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А за то време, док сте се, рекосте и дружили и приватно посећивали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, нисмо се приватно посећивали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви то тако сведосте на тај ниво, па због тога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, добро, ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Због тога ја то и користим, немојте.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не, нисмо се ми дружили, али смо се, кажем, познавали, можда је и лапсус био, али сам сазнао из новина када је човек ухапшен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се упознали, шта каже он, шта је он, да ли је он војно лице као и Ви или шта?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Он је за мене био мајор тада Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се он представио, ја сам мајор Павловић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја сам добио информацију од мојих сарадника да је командант штаба ТО мајор Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви питали, где је он био у војној служби?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, нисам га питао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас није занимало његова војна биографија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Није ми био потчињен, није ништа, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна његова знања и то, да ли сте могли да стекнете утисак о томе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, како ћу га стећи када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам како, питам, да ли сте могли или не?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нисам могао, јер, човека сам срео можда у пролазу први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али после касније, кажете, у тим разговорима пријатељским, да ли сте попричали, где је он био на служби?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Када је формирана Зворничка бригада, ми нисмо имали додирних тачака уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и он?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, нисмо, можда смо се могли видети негде на неком састанку, али врло мало смо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Састанку чега?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не знам, можда на некој свечаности или неком дружењу, мислим, састанак са нивоа главног штаба или састанак са нивоа корпуса, можда, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и он долазио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, можда је то било у Зворнику, чини ми се био је један састанак баш око, ја мислим да је генерал Младић био, око протеривања тих појединих, појединаца или група добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете у јуну што сте рекли?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја мислим да је у јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био и Павловић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Чини ми се да је био, ту да смо се можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је био Младић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има Тужилац питања, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који чин сте имали пред одлазак у Калесију?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Чин мајора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току формирања бригаде којом сте Ви касније били командант, да ли је било која јединица из оквира штаба ТО Зворник била под Вашом командом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Формирање бригаде претпоставља више јединица?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, да ли можете да кажете, које су јединице неопходне да би се бригада формирала?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Неопходне су команде и приштабске јединице, затим батаљони, пешадијски, оклопни, артиљеријски, логистика, то су све организационе јединице из бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што значи да, Ви ме исправите уколико не закључујем тачно, где се у овој спорној, да је тако назовемо, наредби, каже, обавештавам вас да до данашњег дана није учињено ништа на формирању, па каже се, чега?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то потребна бригади да би се формирала, те јединице?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, те јединице су по заповести од 15. маја коју је потписао пуковник Тачић, он је тим јединицама фактички дао одређени задатак, зону, односно рејон, пошто батаљон добија рејон одбране, дао му задатак и тој тенковској чети и на основу те сада заповести ја пишем наређење које пишем и указујем да по тој заповести није поступљено и да до данашњег дана није формирана, да нису формиране те јединице и да не могу поступити по заповести да им дам задатке, јер немате коме дати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На почетку формирања бригаде којом сте Ви потом командовали, можете ли рећи, које су јединице биле, са којим јединицама сте почели и обим који је то био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, да Вам кажем, тада се баратало са неким подацима око 10-15 одреда и негде око 10 пешадијских батаљона на папиру, знате, у читавој регији Бирачица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одред је јединица, можете ли бројчано да кажете, да ли је то исто у мирнодопској формацији и у рату или је то разлика?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Има, до мобилизације значи имате мирнодопску формацију и ратну формацију. Ратна формација је већа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На крају када је бригада у новембру, како кажете, формирана, које све јединице сте имали под командом у тој бригади?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја сам имао Први батаљон, то је из Осмака, Други батаљон Шеховићи, Трећи батаљон Власеница, Четврти батаљон Милићи, Пети батаљон Братунац и Скелане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Зворника, да ли сте тада имали неке?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Можете да објасните, пошто кажете да то није исто и језички тумачећи, није. Каже, команда бригаде српске војске Бирачица, па Бирчанска бригада. Да ли, која би команда била виша у односу, да ли Бирчанска или команда бригаде Бирачица?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или паралелно можда?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Може се рећи да је бригада бригада, знате, е сада команда бригаде Српске војске Бирачица, можда је она функционисала пре мог доласка, тако да се звала, али по наређењу за формирање бригада, формирана је Бирчанска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како када 31. маја потпуно исто пише? То сам Вас ја питала, команда бригаде Бирачица?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Зато што смо поседовали печат који сам затекао, не знам шта сам затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту нема неке разлике?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, тако 19. маја требало би да заживи Бирчанска бригада са новим печатима и тако даље, да почне да живи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о конфликту који сте имали на пункту на Црном врху са «Жути осами». Да ли сте се у вези тог конфликта жалили некоме, вишој команди или неком од старешина Вашег ранга?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Добро, ја сам, моји органи су извештавали о том, уствари известили претпостављену команду. Претпостављена команда је била тада Источно-босански корпус, да на том Црном врху је самовољно организован пункт, али сам ја успео да решим тај проблем, уз, што кажу, малтене и физичких обрачуна, али сам успео да решим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је људи било ту на том пункту?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Било је, ја сада не могу, али мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приближно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Четири, пет људи је можда било, можда мање, тако је било, али било је потезања наоружања и тако, али смо успели да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим Жутиног брата, сећате ли се још некога по имену, надимку ко је ту био?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не. Њега се сећам, јер се он представио да је Жућин брат, али врло кратко смо, успели смо да из зоне одговорности фактички све одстранимо добровољаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте и Бранка Студеног, па кажете и да га знате, знате ли шта је било са њим?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да Вам кажем шта је било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На крају, да, шта је са тим човеком?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја не знам, он је остао у Војсци Републике Српске. Чини ми се да је касније био командант оклопног батаљона у Зворничкој бригади, ако не мешам, мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време формирања Ваше бригаде, Ви сте требали да формирате један батаљон за Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Један пешадијски батаљон који је већ имао у оквиру заповести задатак – једна чета је требала да се прикључи Другом батаљону у Осмаcima и да фактички постане рејон одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Практично из тога произилази да неки наредбодавни однос имате у односу на тај део територије и да ли сте га Ви, практично, остварили у нечему, на крају?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, нисам га уопште остварио и могуће је, али ето, чућемо и господу, да та наредба уопште није дошла до њих, јер да је дошла, они би ме известили да нису у стању да изврше или да неће да је изврше. Значи, ја фактички, а онда већ 31. добио сам информацију, пошто је иначе председник општине тражио да се формира Зворничка бригада, нисам имао више сврху да инсистирам на формирању, јер су у питању три дана и онда сам већ 31. био принуђен, уствари, тако сам размишљао, да их позовем на сарадњу, јер боље је да сарађујемо у том моменту да би обезбедили проток на тој комуникацији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте неку одлуку САО Бинач?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, у том неком смислу и односи се на исељавање и желео бих да се изјасните, пошто немамо сада ту одлуку, садржај те одлуке о исељавању односи се на добровољно?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Добровољно, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или још неко исељавање?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Добровољно исељавање. То је оно што сам разговарао у оно време са представницима власти у Шеховићима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то добровољно исељавање, када прелази преко више територија, односно територија више општина, мора да буде некако синхронизовано? Да ли има то потребе за таквом синхронизацијом и Ваше ангажовање у том смислу да се то оствари?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Углавном то ради власт са полицијом, војска готово и да не ради, јер власт је све организовала. Значи, Влада САО Бинач је организовала добровољно исељавање, организовала размене, тако да војска се бави борбеном линијом, барем моја бригада се бавила борбеном линијом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али има ли потребе да она буде обавештена да ће неки конвој исељених, исељаваних лица проћи кроз ту зону борбених дејстава?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да има ту потребу, али то опет полиција, значи, зворничка полиција за Зворник, ако се исељавају у Тузлу, онда зворничка полиција,

начелник СУП-а контактира са начелником СУП-а у општини српској Калесија и они су дужни да обезбеде да тај конвој прође безбедно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте Ви у зони Ваше одговорности имали један логор у Власеници и кажете да сте издали наредбе о начину понашања у том логору, да ли Ви као официр високог ранга знате, да ли се имају право затварати таква лица, војноспособна у зони одговорности Ваше јединице? Да ли је уопште могло да дође до затварања, на пример, лица где сте Ви, где је Ваша бригада била?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Добро, да ли смо расчистили у том логору који сте Ви, кажете, затекли, ко је био затворен? Полиција је затворила, кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да ли сте били обавезни?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Наоружани појединци и јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте утврдили да су ту, да их пустите или можете да их држите, али под одређеним условима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, наоружани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја кажем наоружани, значи појединци који су у тим јединицама..

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Они су, пошто је тражено од месних заједница, засеока, села, да предају наоружање и да ће бити безбедни и поједина села су то урадила и засеоци и остали су, малтене и по завршетку рата, значи остали су, безбедно је било, омогућена, значи, безбедност, а тамо где нису предали то наоружање, они су били наоружани појединци и јединице. Они су привођени касније у тај логор, ради њихове, нормално, заштите пре свега од освете, јер да Вам кажем, у то време после Тузланске колоне, ко је могао контролисати људе који су изашли, остали без деце и дошли у Зворник. Па, ја мислим да је било врло тешко, не знам било ко да организује безбедност. Зато је добро што су можда људи отишли, данас су живи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви имате нека непосредна сазнања са Тузланском колоном?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ја немам непосредна, али имам посредна и пошто сам био у том моменту на том простору, тражена је од мене, на неки начин, помоћ, људи су долазили да покушам да помогнем, али ипак, далеко је то било од мене, нисам успео. Иначе сам покушао да дођем до Тузле, да помогнем тим људима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Информације ради, да ли можете да нам кажете, та одлука САО Бирач, се налази у војној или цивилној архиви?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У цивилној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви однекле читате неку одлуку?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, ја не читам одлуке, ја имам неке моје забелешке, папире, али немам одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Имам неку одлуку, али невезано за исељавање, имам неку одлуку, али није везано за исељавање. Само хоћу да Вам кажем да је постојала Влада, формирана и да је доносила своје одлуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко је преузео тај сада Бирач или он и даље постоји?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Мислите, политички?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, да, политички, после формирања Републике Српске?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да Вам кажем, када су се формирале ова бригада, дошло је и до реорганизације, ја мислим да је крајем 1992. године, почетком 1993. дошло је до реорганизације што се тиче тих влада. Мислим да је свака општина формирала своју владу и да је престала да ради Влада САО Бирач, чини ми се 1993. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли она данас функционише?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не, локалне општине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је сада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Локалне општине директно везане за Владу Републике Српске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Госпођа Анђелковић је питала, а мислим да није до краја одговорио. Ово када је остао тамо после када је отишао на годишњи одмор да обиђе родитеље, како је решио радни однос у Београду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, како је решио?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је поставио, ја сам питала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Питали сте ко га је тамо поставио, он каже, рекли му да помогне српском народу, али он је био у радном односу, није могао ићи да буде судија у Босни?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ако хоћете, можете отићи у Босну да судите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, мислим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, мислим, ако је човек патриота, он може да оде тамо. А Тачић пуковник, да ли је он био родом из Босне?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, он је рекао да је напустио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није се враћао више у Босну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напустио је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ја сам чуо Тужиоца, да ли зна он шта је одлучено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево рекао је сведок.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је одлучио?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Шта, која одлука, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, одговорићу на питање, како сте решили радни однос у Београду?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нисам га решавао уопште, остао сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је постојала одлука команде одређене, Генералштаба Војске ЈНА о преласку официра у Војску Републике Српске?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Донета је одлука да, значи после распада наше државе, да припадници војске који су из Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Родом, добро?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте, да требају да се врате у своја родна места и да се јаве главном штабу Војске Републике Српске. Али, не по сваку цену ако Ви нећете, нисте морали да идете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово после Дејтона, шта је било, да ли су остали тамо или су се вратили назад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо Дејтон, стварно, то је већ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, шта је било са официрима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али 1995. година је то, а ми смо у 1992. години. Идемо конкретно сада на ово, молим Вас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Врло је ово важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптерећујемо записник.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За овај предмет, овако, он каже, одлуком Генералштаба Војске ЈНА пребачени су, они који су родом треба да остану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који су хтели, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте. Шта је било после Дејтона, када је направљен споразум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је битан Дејтон за ову 1992. годину?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, биран је, како није битан, Ви одбите то питање, битно је, зато што, зна се, није Брано Грујић самостално убијао људе и ови остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте молим Вас питање, питање конкретно, конкретно питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, конкретно је питање, шта је било са официрима који су одлуком Генералштаба ЈНА рођени у Босни упућени у Војску Републике Српске? Зна ли он шта је било после споразума у Дејтону? Онда се формира, тамо настаје друга један, има ентитет држава и тако даље. Шта се дешава са тим официрима?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У оптужници пише период 1992. година, јуни месец.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али се из тога закључује, мислим, ја бих требао сада да објашњавам нешто што не желим. Дакле, официри ЈНА су упућени да ратују. Да ли су остали тамо после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је остао, за себе говори.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Замолио бих господина да не виче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 2002. године сте остали, да ли сте одговорили на то питање?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја не вичем, ја само хоћу да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало тише.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Молим Вас да господин не виче, јер сам мало нервозан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па можете да ме убијете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нећу те убити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, па каже да је нервозан што ја вичем, ја иначе тако говорим, то Ви знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мало сам тише, ако може.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хоћете ли дозволити питање или га ускратите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу. Хоћете одлуку већа?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хоћу одлуку већа за Дејтон.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се одговор на постављено питање, јер се односи на период 1995. године, а оптужница третира период мај-јули 1992. године.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оптужница третира ратни период, а ја се интересујем шта је било у мирном периоду.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Имам примедбу, господин не може да се овако понаша, да ли ћу га убити, то није понашање, знате, према томе, ја нисам дошао да убијам људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То сам рекао због тога што је он рекао да је нервозан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао да је имао инфаркт, човек је рекао да је имао инфаркт, па зато каже.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја тако тумачим ту нервозу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био командант Источно-босанског корпуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, у то време?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У почетку је био пуковник Дачић, Денчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком почетку?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: 1992. када је, мислим, после Тузланске колоне, ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у овом периоду, мај-јули, исто он?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Пуковник Дачић, после тога ја мислим да је пуковник Илић, Илић, после Илића долази генерал Симић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Формирањем ове бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бирчанске бригаде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Бирчанске, да ли је постојао гарнизон ЈНА, да ли је пре рата постојао гарнизон ЈНА у Зворнику?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У зони одговорности Бирчанске бригаде уопште није био гарнизон на седам општина, према томе зато се не сећам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у Зворнику била нека јединица ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, ова тенковска чета.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одакле је дошла, да ли зна?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Она је била из састава Четврте оклопне бригаде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био командир?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Командант је био пуковник Тачић, командир капетан Обреновић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сада не разумем ово, постоји нека разлика између Бирчанске бригаде и Бирачке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да је то сам формално, печат се променио али да нема разлике.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нема разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је печат у питању.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле, то нису две бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, регија је Бинач, а име је добила после Бирчанска.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У ком чину је пензионисан сведок?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да ли је то битно за ово суђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците, није битно, реците.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Генерал-потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам проблем да нисам чула већи део питања и одговора, али без обзира што је питано, како је регулисао свој радни однос, ја бих питала, замолила га да одговори, 08. маја када долази у Калесију, у ком он статусу остаје до 19. маја, који је то статус?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Одговорио сам на то питање.

НАТАША КАНДИЋ: Одговорили сте?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Када се враћате поново у Београд?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: 2002. године.

НАТАША КАНДИЋ: У ком статусу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Пензионер.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви радили у последње време у Генералштабу Војске?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: По Вашим информацијама, да, а по мојим не и уопште нисам. Не, не, то је госпођа писала, па нека и даље пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, када сте примали плату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, на који период мислите?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја се заиста противим оваквом начину саслушавања.

НАТАША КАНДИЋ: Ето тада, до 08. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, Ви нисте били ту, о плати смо питали, рекао је да није ни било плате у том периоду који нас занима, да није било плате.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих га поново питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ја нисам сигурна, сведок се овде заклео да ће говорити истину, а то што каже, бојим се да није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба на одговор који је већ дат. Ја сам питала за плату и причали смо о платама и добровољаца и ТО и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте нам да сте знали «Жуте осе». Кога конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то, Жућу је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Жућу? Да ли је знао Репића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког Репића?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: И то сам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, али није рекао име. Да ли тај брат који је држао пункт, да ли сте га знали као Репић или како?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, тада га нисам знао као Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му знали име или само да је брат од тога?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, нисам, он се представио да је брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат од Жуће?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је имао неке везе са Бранком Студеним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо и то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је имао контакте са Гогичем?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Тог човека уопште нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Гогића, да ли сте га упознали?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Никада га нисам видео, нити сам видео његову јединицу, али сам чуо за њега.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је имао контакта са мајором Пејом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не знам ни ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пејић, мајор Пејић?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, никада нисам имао контакта, нити сам видео тог човека.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је имао контакта са Бранком Студеним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сада питали.

НАТАША КАНДИЋ: Извињавам се. Замолила бих исто сведока ако може да нам каже, без обзира што каже да она наредба о повезаном исељавању становништва преко општина, да она није произвела дејство. Да ли он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите оне Владе Бинач или ова овде?

НАТАША КАНДИЋ: Ова његова од 28. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да није произвела дејство?

НАТАША КАНДИЋ: Дозволио је на крају да не зна, не сећа се, да можда јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питање је, које, за ту наредбу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да ли он зна, да ли је на терену у тих седам општина о којима он говори, да ли је било те праксе да се, значи, становништво исељава на тај начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо причали детаљно до малопре, рекао је Власеница и то, рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Да за Зворник не зна. Да ли сведок зна за неке логоре на општини Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо и то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да ништа није чуо. Хоћемо паузу или имате дуже? Ја немам ништа против.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Прво имам примедбу на начин саслушања и на презентацију докумената. Ја бих предложио већу да прибави оригиналну наредбу о којој бих ја онда поставио питања. За сада о наредби не желим да постављам питања овом сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, колега, имате у списима све, а то сам ја и рекла, само не читате све.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта имамо све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, оно што сам рекла, како се чува, у којој форми, добили смо да се оригинал налази у сефу у Хашком трибуналу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да прибавимо то, да предочимо човеку да видимо ко је потписао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не достављају то. Ја сам Вам то и прочитала прошли пут, али Ви нисте, ево имате, страна 1423/733, регистратор број 9, све о наредби.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Што не значи, он је рекао да му тај потпис личи. Ја бих волео баш да видим тај оригинал, а то ако значи Хашки трибунал овако важан документ неће да нам достави, да видимо, онда зашто ми расправљамо сада о овим стварима. Моје питање би било, ја имам «Службени гласник српског народа у Босни и Херцеговини» од 12. маја. Да ли је Вама познато, моје питање би било, да је донета одлука о формирању Војске Српске Републике Босне и Херцеговине, 12. маја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Познато Вам је?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли да је претходни командант тог подручја Тачић донео неке наредбе о формирању тамо тих јединица, на терену.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Донео заповест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она заповест за одбрану.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Од 15. и на основу те фактички заповести, моји оперативци су се везивали да би могли дати задатке тим јединицама, јер не можете дати задатке ако неко није формиран и ми смо онда наредбом покушали да регулишемо да се формира, па да дамо задатак у оквиру зоне одговорности.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине Андрићу, овде у току целог овог поступка против ових оптужених расправљамо о Зворнику. Ја бих Вас питао, када сте Ви дошли тамо на терен, какву сте ситуацију затекли у тим српским општинама? Да ли су ти штабови јединице територијалне одбране били формиран, да ли су ти органи власти, цивилне, војне, били формиран или је то било једно хаотично стање и како сте Ви видели тамо ту ситуацију, укратко ако можете у две, три реченице?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, та ситуација је била хаотична, хаотична на простору, с обзиром да је велика фреквенција људи из са једне и са друге стране, да је се дешавало много ствари у формирању и тако даље и онда људи су бежали за Србију и Срби и Муслимани на другу страну и тако даље. Ниједна војноорганизована јединица пре рата није била на простору тих седам општина, што је отежавајуће, да је била и једна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то причате за Зворник или за остале?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: За све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте рекли.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: За Бирач, он прича шест општина, ја га питам за Бирач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, седам општина, зато што сте рекли да кроз Зворник сте можда прошли колима једном и једном стварили у општину. Како сте закључили то?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја причам за Бирач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Бирач?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за Зворник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Зворник, ја верујем да се то односило и за Зворник ова ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујете или знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, верујем, ја претпостављам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате, добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, сво време саслушања сте га питали о Бирачу, значи о Бирачу, значи, ја га питам за подручја ових општина, Али, ајде да скратимо причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га баш све време питала више за Зворник, него за Бирач, пошто каже да није долазио.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Поменусте неке кризне штабове, кризне штабове или ратне штабове, па мене интересује, да ли је то колективни орган?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, то је колективни орган у који улазе, у оквиру општина, улазе начелник општине, начелник Секретаријата за народну одбрану, командант штаба ТО и из Министарства унутрашњих послова, ја мислим да

начелник полиције, командир или не знам шта је тада био. И у то време док није формирана војска, они су руководили фактички општином.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Поменули сте на једном месту, не знам да ли је остало то овако запажено, кажете, што се тиче исељавања, покушали сте да објасните ту наредбу. Рекли сте на једном месту да је било захтева из тих неких места, из српских и муслиманских који су у зони добровољног исељавања, а шта се дешава са оним становништвом муслиманским који је у зони борбених дејстава, да ли сте Ви били обавезни да њих иселите из тог подручја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не, ми смо у непосредној зони борбених дејстава исељавали и Србе и Муслимане због њихове личне заштите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, без обзира да ли хтели или не хтели?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Без обзира, без обзира. Да Вам кажем, имали смо породице са децом, знам доста села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то била ситуација непосредна зона?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ево, па била је, да Вам кажем..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Географски?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Између, то је између, на пример, Калесије и шта ја знам, српске Калесије и муслиманске, између Шеховића и Живиница, између Кладња и Власенице, између Милића и Сребренице, између Братунца и Сребренице, зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде, овде код Зворника?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: А код Зворника између Калесије српске и муслиманске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то од Зворника километара до Калесије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Двадесет, двадесет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која су то места између српске и муслиманске Калесије?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, имате, између српске и муслиманске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се граничи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То је где се фактички постављају положаји, рејони одбране, прва линија, значи прва линија. Значи, где борац стоји српски и муслимански, можда на петсто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ту исељавате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нормално, у оквиру, иза линије, значи непосредно иза линије смо исељавали и Србе, на пример у селу Марковићи код Мемића, исељавали смо и Србе и Муслимане, јер живе са децом, морате иселити, гранате падају, пуца се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте негде исељавали етнички чисто, где је тако та линија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Непосредна линија, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је линија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него све, па није битно ко је, зато што је зона борбених дејстава?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У непосредној зони борбених дејстава све смо исељавали, то је правило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Зворник Вам није познато?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: За Зворник, па рекао сам ја, ја сам кроз Зворник прошао. Међутим, неки појединци хоће да природе нешто што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, ја бих Вас замолио да скренете пажњу, да опоменете пуномоћника оштећених да не износи судове, као што је, није Брано Грујић сам убијао по Зворнику и да не прејудуцира кривичну одговорност, то заиста није коректно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада о томе, него ћемо исказе ценити. Ваљда не мислите да ћемо то ценити? Изволите колега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам да нећете то ценити, то ми је јасно. Него хоћу да се извинем колеги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше исказе, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, извињавам се колеги овоме, како се зове, Шалићу, извињавам се Брани Грујићу. Хтео сам да кажем да нису непосредни извршиоци криви, него је крива ЈНА, Милошевић и држава Србија, а Ви ми не дате. Ја Вам само кажем да смо ми уложили и захтев за одштету, за одштету оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим Вас, ми смо уложили одштету, а Ви одбијате да утврдимо умешаност ЈНА.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Од 19. маја нема ЈНА.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ми ћемо тужити државу Србију за одштету, а Ви не дозвољавате да утврдимо учешће државе Србије у злочинима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само покушавам да утврдимо да ли је ово у оптужници тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, али поставили смо и одштетни захтев, Ви морате да водите рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом предмету?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, на почетку самог суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, наравно, а ако не знамо да ли је Србија, на основу чега ћемо да закључимо да је држава Србија учествовала у рату, а учествовала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада кажете, нису криви непосредни извршиоци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нису криви непосредни извршиоци, него су криви они који су организовали рат, који су извршили агресију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се заиста ограђујем, јер не знам да ли су они на страни Тужиоца или су на некој својој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни мени сада није јасно, нису криви непосредно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ако су на некој својој страни, што произилази из речи пуномоћника оштећених, онда треба да поведу неки свој поступак. Овај поступак се не води ради тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је тужио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја нисам рекао да они нису криви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, нису у тој мери. Кривљи је онај ко командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кривљи, да ли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онај ко наређује, разумете, нижем он је крив, ето то сам хтео да кажем, а имамо у Овчари, рецимо, на суђењу у Овчари, све време се

испитивала улога ЈНА иако ниједан официр ЈНА није био оптужени. Испитивала се због тога што су они омогућили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко оспорава испитивање у овом периоду?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви кажете, Ви не дозвољавате да се утврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1995. годину не, али 1992. годину смо причали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није то, него постоји један континуитет, како тако причате. Значи, ако је ЈНА наредила идите, ратујте, па када је мир, сада се вратите код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада стварно полемисати, ја молим да се ограничимо на овај период.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја само кажем, ја само кажем, зашто сам ову реч употребио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам за овај период питала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам никакве намере да ја оптужујем било кога, него само мој је лични, адвокатски и људски став да су кривљи они који су наредили, него они који су убили, то сам истакао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не амнестија убице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, сада сте објаснили.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Извињавам се, само ако може, по Међународном црвеном крсту, само да прочитам, за наређење претпостављеног, неће бити узето као изговор за незаконити акт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо то.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Према томе, сваки припадник оружаних снага је без обзира на чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора сам да процењује своје.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Лично је одговоран за поштовање права.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То ја и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Суд руководи поступком, али мало овако се претвара у митинговање, али, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре ћемо овако завршити, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја нећу да наставим у том смислу, свакако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надамо се.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мене сада интересује.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је ту лоше?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо причати сада колега о Овчари овде, стварно. Идемо, изволите, нећемо причати о Овчари, заиста, мислим, изволите. То можемо негде на неком другом месту.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После три године, шта је било, не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је изјавио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О периоду, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте разумели шта сам хтео да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем Вас, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је изјавио да након што је Војска ЈНА напустила Босну и Херцеговину да је српски народ у српским местима остао без заштите војске, али у међувремену се формирала муслиманска војска. Ја бих, ако

има сазнање сведок, на шта је мислио? Да ли је мислио на формирање некаквих, ми имамо те податке, али да ја сада не сугеришем, штабова, Патриотске лиге и тако даље? Да ли има нека сазнања о томе из тог периода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је отишла ЈНА?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Када је отишла ЈНА, јер сада судимо последицу, а хтели би да видимо и узроке мало.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја само да Вам кажем, из дневника господина Алије Изетбеговића можете видети, а тај дневник је објављен у новинама, да он фактички ликује са Тузланском колоном, између осталог каже, каже, Тузланска колона донела је морал бораца и наоружање. Према томе, ево овако, Алија Изетбеговић из ратног дневника, 15. маја 1992. године, патриоте Босне и Херцеговине су зауставиле колону ЈНА и тиме је почео нови ток догађаја у ширем рејону Тузле, заплењено наоружање, пресудно је, каже, утицало на морал наших снага и решеност да се бране ови простори. 04. априла командант штаба ТО тузланског, генерал Каравелић, Каравелић Фахид са одбрамбеним средствим у Калесији, још је заједничка општина, значи није дошло до поделе, у Калесији, где позива на састанак само Муслимане и организује јединице, наоружава јединице и тако даље. Имамо овде књигу која је написана о Калесији. У том времену праве се добровољне јединице које се шаљу у Хрватску на обуку, имамо и тај податак, значи њих седамдесет и имамо ко финансира ту јединицу да одлази у Хрватску и враћа се опремљена, обучена и тако даље. Према томе, ми морамо да схватимо да простор Бирача је фактички се једног тренутка поуздао у Југословенску народну армију и ништа није радио на плану формирања и остао је како је остао. Ја сам ту се затекао и покушао сам нешто да урадим, шта сам урадио, а надам се да сам много урадио и добро. Насупрот томе, у Калесији већ увелико су формиране јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кризни штабови српски не постоје?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Кризни штабови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се ови формирају, ови?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Углавном су се поуздали у Југословенску народну армију. Једног тренутка, 19. маја нас је, за тај народ Југословенска народна армија издала, за тај народ и једноставно, побегли су, иако су они извршили наређење врховне команде и од 19. маја више нема Југословенске народне армије, што се тиче простора Бирача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као Југословенска народна армија?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, апсолутно, све једна јединица је отишла.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је поменуо овај масакр у Скојевској улици у Тузли и поменуо је у једном селу неких 800, ја мислим да је употребио један израз «крвава свадба».

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте, «крвава свадба», ево књигу су написали Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање да чујемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па, поред, да мало то, мало је само то напоменуо, да мало ближе објасни о чему се ту ради и да ли му је познато и напад у селу Сапна на војску и погибију једног војника?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Заставника да. Познато ми је то и ево, не само у Бановићу. Бановићи су значи после масакра над том колоном, значи, 16. ујутру, полиција, територијалци једноставно су отишли у Бановиће и претресли све што је српско, претресли, отимали, узимали и на крају 800 људи су довели. Међу њима

једна госпођица је била која је, нажалост, доживела једну тортуру, то пише, да не помињем овде сада шта је све доживела у том затвору, где су смештени заједно са припадницима ове колоне, а припадници су били војници територијалне одбране. Такође, место Лукавац, 7.000 је блокирано тог истог дана, значи, фактички држано у блокади док се нису пробили, и сва села у Живиницама, Кладањ, све где је било српско, ако није побегло, касније је привођено и на крају крајева, провели у затвору, мучени. Ево, конкретно на општини Калесија, Јегин Луг, када су се исељавали 07. маја, када су се пробијали, ја сам покушао 08. маја да извучем, тада нам је погинуо један, а власт муслиманска је обећала тим људима који остану да ће све бити у реду. Остало је њих можда једно сто и ево Вам податак, од тих сто које је остало, до 27. је 70% побијено, 30% одведено у логоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви сте то сазнајете, ово сада што причате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ево, ја то сазнајем после када су људи изашли, када сам их примио, ту једну групу размењених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што се дешава у Зворнику, никада не сазнајете?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У Зворнику ја фактички, мене Зворник као Зворник, ја Вам кажем, уопште ме Зворник није, ни војнички ни овако, нити ме је људски везао никада. У Зворнику никога нисам имао, само сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте чули да се то нешто тако дешава и у Зворнику?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А село Сапна, којој општини припада?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Село Сапна, ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је мало у дубини тамо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је ближе Зворнику?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могуће да је Зворнику.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, можда није општина.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Можда је и Бијељини.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, још једно питање само, нећу да дужим. Сведок је рекао да у то време, у том периоду формирања бригаде, територијална одбрана, муслиманских снага и тако даље, сваки засеок је имао, малтене, неке наоружане групе, групице, јединице и да у зони одговорности да је била дужност да се те групе похapse, разоружају и тако даље. Да ли је под, да ли су те групе које су деловале или биле наоружане или биле по тим засецима, када су биле ухапшене, ако нису предали оружје, или су бацили оружје, па су тако ухапшени, да ли су сматрани као ратни заробљеници?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, ти појединци који су наоружани и нису предали наоружање, јер су имали довољно времена да предају, они су се сматрали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила, где када су ухваћени, за време страже?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У зони борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући или на стражи или на барикади, где?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не кући, зашто би неко дошао у кућу да вас ухвати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, има оружја, па није предао по наредби штаба?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ако наоружање није предао, а негде се налази тамо, онда се изврши увиђај.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако је у шуми група где неко од њих носи оружје?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Онда се приводе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приводе се?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Нормално, па он иде са наоружањем. Шта ће му наоружање са собом, ако није наоружан или није у формацији. Чим носи наоружање са собом он је у формацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Третирате као да је у некој формацији?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, апсолутно. Имао је довољно времена да наоружање преда, а ако га није предао, није га требао носити из куће или из штале или не знам ни ја одакле већ.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Немам других питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви питања? Изволите. Ви слободно гледајте овде, а можете преко монитора да пратите питања. Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Само бих питао генерала, када је формиран Источно-босански корпус?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Источно-босански корпус са пуковником Тачићем, значи када сам ја имао негде у мају са њим сусрет, значи у мају, почетком маја. Е сада, да ли је још у Тузли формиран, то немам праву информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је већ био почетком маја?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: И друго, често овде импутира се ухапшени цивили, ухапшени цивили. Колико је војска у почетку рата имала униформи, молим Вас лепо или је било можда 80, 90% са пушком без униформе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да Вам кажем, оно што сам рекао у Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питање схватила, сачекајте.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Често пута се импутира да се стално каже, ухваћени цивили, заробљени цивили и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање поставите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Питање је, колико је у почетку рата и муслиманска војска и наша војска имала униформи или смо сви били скоро у цивилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било довољно униформи?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, да Вам кажем, униформи није било довољно ни до 1995. године када смо завршили рат, али после 1995., таква је материјална ситуација била да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било бораца у Вашој бригади који су били у цивилу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бораца?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, који проценат?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, не знам који, али, да Вам кажем, велики број бораца је и до краја рата носио малтене фармерке и оно што је имао. Јер није, таква је материјална ситуација на простору Бирача била да се није могла купити униформа, а ми нисмо имали на простору Бирача магацин да би сада из тих магацина узели униформе.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ово питам због тога што се стално говори ухапшени

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само питање, то ћемо после.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ухапшени цивили, према томе, нису били цивили, већ су били људи са пушком, разумете, који су били у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате, који су све?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Како нећу знати, чујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да немате појма да су ухапшени.
ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Чега?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете не знате да су ухапшени, сада кажете да су то уствари?
ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, ове за које тврде, који су у Зворнику затворени, што их је приводела полиција и тако даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате, када Ви не знате за те људе, то Вас питам?
ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јесмо ли имали заробљенике, рат је, људи моји.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он причао, али Ви не знате уопште да су били ти људи заробљени, зато Вас питам, откуд Ви то знате?
ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Како да не, ја сам рекао да у Зворнику код СУП-а има затвор у који су привођени такве људе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те цивиле са наоружањем?
ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Према томе, нису ту били привођени цивили само.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање за сведока још.
ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Питања за сведока немам више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Имате ли Ви питање? Да ли Ви познајете овог човека?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Марко Павловић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Господине Андрићу, част ми је да Вам се обратим и молио бих Вас само за два објашњења. Војска Републике Српске се формира по основу одлуке Владе Републике Српске која је објављена у «Службеном гласнику».
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.
ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је могла бригада у Зворнику бити формирана пре него што је од надлежног органа одређен командант бригаде?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.
ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не? Када говорите о овом делу да формирање бригада је трајало и до краја године и можда и годину дана више, да ли је истина да су бригаде функционисале недовољно организовано, али су функционисале?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.
ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли су оне преузеле целокупну власт како је у закону и прописано?
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Мислите на зону одговорности или власт?
ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Говорим о Зворнику конкретно?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је већ одговорио да не зна за општину Зворник ситуацију.
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: У зони одговорности Шеховићи и ово све, војска је преузела зону одговорности, ставила штабове под своју команду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени за Зворник.
СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, за Зворник не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: И сада да би расчистили овај 28. јун који се стално форсира као датум формирања бригаде у Зворнику, да ли је тачно да је 28. јуни или Видовдан, дан војске Републике Српске?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је 1992. године, сагласно наредби.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Само да Вас исправим, није дан, него слава Војске Републике Српске.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Слава Војске Републике Српске, опростите.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: А дан је 12. мај.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Опростите.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ништа, ништа.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је тачно да је сагласно наредби од више команде организовано у свим јединица Војске Републике Српске, на одређен начин, обележавање те славе?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: То је била обавеза да се, као и сваки домаћин српски да слави славу, тако је и командант бригаде славио славу Војске Републике Српске у Зворнику или у Шеховићима.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: И последње питање. Наредба од 28. која се овде, ја се извињавам суду, појавила и ту подржавам адвоката Шалића, појавила на вољшебан начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање гласи, како?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, изволите?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Казаћу ја питање, али дозволите ми да кажем и ово. Овде је у овој судници, ја верујем да Ви то нисте чули, речено, када сте Ви питали Бањановића одакле му тај документ, овде у овој судници је речено да је из њихове архиве, а не из Хага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада полемисати. Ја сам зато и тражила званични извештај одакле је то, одакле је то добијено и где је то нађено и ко је то предао Трибуналу, изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче ове наредбе од 28. маја. Ви сте исказали резерву да је постојала могућност да та наредба уколико сте је Ви потписали, можда и није стигла тамо коме је намењена.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: . Да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је та наредба слата, знамо, питаћу комично, пошта није функционисала, да ли је та наредба слата личном доставом?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Могуће куриром или лично.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Куриром, па то и мислим? Ништа више немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте слали, добро, хвала, како сте слали наредбе за ових седам штабова, да кажем?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Куриром. Наредбе строго поверљиве не шаљу се факсом, него се шаљу куриром запечаћене и носе се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И носиле су се?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било наредби да се напишу и да се не однесу?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Било је наредби да се напишу и да се не однесу, јер се процени да нема сврхе, као што сам ја 31. проценио да нема сврхе више радити на формирању Зворничке бригаде и издао другу наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ова од 31. отишла?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте нам донели онда?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Донео сам зато што имам у својој архиви написану наредбу, значи, која није, фактички, јер командант бригаде је већ из Зворника кренуо са јединицама, ја из Шеховића и ми смо деблокирали тај део, иако сам ја написао и замолио га, али смо заједнички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да не оде? Да ли добијате неку повратку информацију, нешто да је уручено?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја вам кажем, командант штаба ТО, пошто је гласило на штаб ТО, он би сигурно мени дао повратку информацију, рекао би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, иначе, по пракси како знате да је нешто уручено? Да ли добијате повратницу неку или?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Онај који носи, потпише му се, неко из команде штаба, ако није командант, потпише деловођа, има деловодник, па се протоколише, па се потпише да је примљена пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да није онда примљено?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Па, ево, дајте ми један извештај, ја претпостављам. Има ли један извештај из команде штаба ТО да је мене господин Павловић известио да неће поступити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ми, ја Вас питам.

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Ја немам, немам такве информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте водили ратни дневник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Да, у ратном дневнику се види тачно да сам 26., мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чувате свој ратни дневник?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Не, не, ја лично нисам водио тај ратни дневник. Ратни дневник се води у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па, где се сада налази, да ли знате?

СВЕДОК СВЕТОЗАР АНДРИЋ: Претпостављам у Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, можете да се вратите. Имамо ли још питања од других оптужених? Нема, добро. Хвала Вам што сте дошли.

То је све што имам да изјавим.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида и исти ће се наставити 29. јануара 2007. године са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас још једном молим да обавестите браниоце да заиста обезбеде адекватну замену, да не долази само колега Шалић и да све мења. Хвала.

Довршено у 13,45 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

БРЗ 0104